

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Περιοδική έκδοση της Ενώσεως Εισαγγελέων

Όσοι το χάλκεον χέρι
βαρύ του φόβου αισθάνονται
ζυγόν δουλείας ας έχωσι.
Θέλει αρετήν και τόλμην
η ελευθερία.

(α. καλβσο)
(Από την οδή του «Εις Σάμον»)

ετος 15ο
Αριθ. Φύλλου 60

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2002

γραφεία: Οδός Ευελπίδων - Συγκρότημα Δικαστικών Κτιρίων
Κτίριο 16 - Γραφείο 413- Τηλ. 210.82.22.548 - 210.82.54.211- FAX 210.82.54.211

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Του Νικολάου Κ. Κλαμαρή
Καθηγητού στο Τμήμα Νομικής του Εθνικού
και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.
(Το άρθρο αυτό δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα
«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στο φύλλο της 13-3-2002)

Μελληνική έννομη τάξη διαθέτει ένα πολύ σημαντικό θεσμικό οχυρό για την κατοχύρωση της δικαστικής ανεξαρτησίας, το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο (ΑΔΣ), το οποίο έχει σύμφωνα με το Σύνταγμα (άρθρο 90) την αποκλειστική αρμοδιότητα για τις προαγωγές, τοποθετήσεις, μεταθέσεις, αποσπάσεις και μετατάξεις των δικαστικών λειτουργών. Η τιμή για τη θέσπιση του ΑΔΣ ανήκει στον εμπνευσμένο υπουργό Δικαιοσύνης του Ελευθερίου Βενιζέλου, τον Νικόλαο Δημητράκοπουλο, ο οποίος μιλώντας στη Β' Αναθεωρητική Βουλή των Ελλήνων του 1911 ανέφερε μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: «Εθεμελιώθη ο θεσμός

της ισοβιότητας δια του Συντάγματος του 1864, αλλά κατά τον μετέπειτα βίον κατηργήθη ολοτελώς, διότι ενώ εισηγάγομεν τους ελευθέρους θεσμούς, δεν ηθελήσαμεν να δώσωμεν ζώην εις αυτούς δια των προσηκόντων νομοθετικών μέτρων, ούτω δε πάντες οι ζωοποιοί εκείνοι χυμοί, οι οποίοι θα απέρρεον εκ των ελευθέρων θεσμών, παρέμειναν νεκροί και άκαρποι, ιδιαίτερα καθ' όσον αφορά την ισοβιότητα των Δικαστών. Ο θεσμός της ισοβιότητας δεν ελειτούργησεν διότι εδολοφονήθη ευθύς αμέσως από την Πολιτείαν η οποία τον εισήγαγε. Διότι τι αξίαν είχε η υπό του Συντάγματος θεσπισθείσα ισοβιότης, όταν το δικαίωμα του διορισμού, το δικαίωμα της μεταθέσεως, το δικαίωμα της προαγωγής, αφέθη εις την αχαλίνωτον διάθεσιν της εκτελεστικής εξουσίας» (εφημ. Συζ. Βουλής 1911, τομ. Α 2 σελ. 2112).

Αν και εξακολουθεί να υπάρχει δυστυχώς μια σοβαρή και ιδιαίτερως επικίνδυνη κερκόπορτα, για να επεμβαίνει η εκάστοτε κυβέρνηση στα της Δικαιοσύνης, επιλέγοντας χωρίς οποιαδήποτε αιτιολογία η ίδια κατά το δοκούν και χωρίς κάποιες διαδικαστικές και αξιοκρατικές εγγυήσεις στους προέδρους και αντιπροέδρους των Ανωτάτων Δικαστηρίων καθώς και στον Εισαγγελέα

του Αρείου Πάγου, ρύθμιση που ασφαλώς αμαυρώνει την εικόνα της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, ιδίως όταν επιχειρούνται με «την αχαλίνωτον διάθεσιν της εκτελεστικής εξουσίας» για να χρησιμοποιήσουμε την έκφραση του αειμνήστου και εντίμου πολιτικού ανδρός, Νικολάου Δημητράκοπουλου και για τους γνωστούς λόγους οι γνωστές θεματικές «βουτιές» στην επετηρίδα, βουτιές που μειώνουν αναπόφευκτα και το κύρος των ωφελουμένων από αυτές, δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει τον ιδιαίτερα θεσμικό ρόλο του ΑΔΣ στη διαφύλαξη της λεγομένης προσωπικής ανεξαρτησίας των δικαστικών λειτουργών και στην ενίσχυση της αντιστάσεώς τους στις πιέσεις και επιθυμίες της εκάστοτε κυβερνήσεως. Γιατί σε τελευταία ανάλυση από την εκάστοτε κυβέρνηση (είναι δυνατόν να) εκπορεύονται οι ποιοτικά σημαντικότεροι κίνδυνοι για την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης και την ποδηγέτηση των δικαστικών λειτουργών.

Είναι άλλωστε χαρακτηριστικές για το θέμα αυτό και οι πρόσφατες από καρδιάς εξομολογητικές δηλώσεις του τέως υπουργού Δικαιοσύνης, καθηγητή κ. Μ.

στη σελ. 2

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ Η ΑΝΑΓΚΗ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

Μερί μία πενταετία παρατηρούμενη στασιμότης στο θέμα της αύξησεως των οργανικών θέσεων των εισαγγελέων, έχει προκαλέσει σημαντικά προβλήματα στη διαδικασία απονομής της ποινικής δικαιοσύνης. Η Ένωση Εισαγγελέων με έγγραφο προς τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης, επισημαίνει τα προβλήματα αυτά. Το έγγραφό μας το οποίο ήδη ευρίσκεται στα χέρια του κ. Υπουργού έχει ως εξής:

«Αξιότιμε Κύριε Υπουργέ.

Όπως γνωρίζετε, κατά την τελευταία πενταετία, δεν έχει δοθεί καμία απολύτως αύξηση στις οργανικές θέσεις των εισαγγελέων. Το γεγονός αυτό έχει ως συνέπεια αφ' ενός μεν την εμφάνιση σημαντικής καθυστέρησης στην υπηρεσιακή εξέλιξη των εισαγγελέων, οι οποίοι παραμένουν στον ίδιο βαθμό επί πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα (τουλάχιστον 12 έτη), αφ' ετέρου δε τη συσώρευση στο Εφετείο Αθηνών κυρίως, ενός τεράστιου αριθμού εκκρεμών ποινικών υποθέσεων, οι οποίες είναι αδύνατο να εκδικαστούν από τις υπάρχουσες ποινικές συνθέσεις και το δεδομένο αριθμό των υπηρετούντων Εισαγγελέων και Αντεισαγγελέων Εφετών. Διότι

οι θέσεις μπορεί να παραμένουν στάσιμες αλλά οι ποινικές υποθέσεις συνεχώς αυξάνονται, μεγάλος δε αριθμός εξ αυτών έχει ήδη φθάσει στα πρόθυρα της παραγραφής.

Είναι επομένως επιτακτική η ανάγκη αύξησεως των οργανικών θέσεων.

Η άποψή μας αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι στο καταρτισθέν υπό της οικείας νομοπαρασκευαστικής επιτρο-

πής σχέδιο τροποποιήσεως διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προβλέπεται διαφορετικός πλέον τρόπος περατώσεως της κυρίας ανακρίσεως και δη δια βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών και κατ' εξαίρεση δια βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών. Επί πλέον διευρύνεται σημαντικά η αρμοδιότητα του Μονομε-

στη σελ.2

Ο ΝΕΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΡΟΥΣΤΑΛΛΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στη θήβα το 1936.

Τον Ιούνιο του 1962 εισήχθη στο δικαστικό σώμα. Προήχθη στο βαθμό του Αρεοπαγίτη τον Αύγουστο του 1992 και επί εξαετία υπηρέτησε στο Β Τμήμα του ΑΠ (των εργατικών διαφορών). Τον Ιούλιο του 1998 επεβλήθη Αντιπρόεδρος του ΑΠ και έκτοτε διετέλεσε Πρόεδρος Ποινικού Τμήματος του ΑΠ.

Ύστερα από εκπαιδευτική άδεια, έχει παρακολουθήσει στο Βέλγιο μαθήματα και σεμινάρια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου και Ευρωπαϊκού Δικαίου προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Διετέλεσε μέλος και πρόεδρος πολλών νομοπαρασκευαστικών επιτροπών. Έχει δημοσιεύσει πολλές επιστημονικές μελέτες που αναφέρονται σε θέματα συνταγματικού δι-

καίου, δικαίου δικαιωμάτων του ανθρώπου, αστικού - ουσιαστικού και δικονομικού - δικαίου, σε προβλήματα εργατικού και ποινικού δικαίου και σε ζητήματα ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου.

Είναι μέλος πολλών επιστημονικών εταιριών.

Με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου ορίστηκε τον Ιανουάριο του 2000 Γενικός Διευθυντής της Εθνικής Σχολής Δικαστών.

Τον Σεπτέμβριο του 2001 ανακηρύχθηκε Επίτιμος Διδάκτορας της Νομικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Τον Ιανουάριο του 2002 τιμήθηκε σε ειδική εκδήλωση από το Δήμο Θηβαίων (Δήμο της γενέτειράς του) για την προσφορά του στη Δικαιοσύνη και στην πνευματική ζωή του τόπου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σχετικά με την ανακοίνωση της Ένωσης «Δικαστών και Εισαγγελέων», με την οποία –εκτός των άλλων– καλείται ο αρμόδιος Εισαγγελέας να ασκήσει με συγκεκριμένο τρόπο τα καθήκοντά του, η Ένωση Εισαγγελέων Ελλάδος ανακοινώνει τα εξής:

Τα τελευταία χρόνια αποτελεί σύνηθες –δυστυχώς– φαινόμενο διάφοροι να επιχειρούν να παρέμβουν στο έργο και τα καθήκοντα της Εισαγγελίας, με υποδείξεις και προσκλήσεις. Χθες συνέβη το πρωτόγνωρο: Και η Ένωση Δικαστών υπέδειξε στην Εισαγγελία πως πρέπει ν' ασκήσει τα καθήκοντά της, καθορίζοντας μάλιστα και συγκεκριμένους τρόπους και κατευθύνσεις.

Είναι από τα σημεία των καιρών.

Ωστόσο, δεν μπορούμε ν' αποφύγουμε τον πειρασμό να διερωτηθούμε δημόσια: Τί θα συνέβαινε εάν η Ένωση Εισαγγελέων υποδείκνυε σε Δικαστήριο τί είδους απόφαση πρέπει να εκδώσει; Ποιά θα ήταν η θέση της Ένωσης Δικαστών στην περίπτωση αυτή;

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Βασίλειος Μάρκης
Εισαγγελέας Εφετών

Ο Γεν. Γραμματέας
Σπυρίδων Μουζακίτης
Εισαγγελέας Πρωτοδικών

Εισαγγελικά και μη

Η αύξηση των οργανικών θέσεων των Εισαγγελέων είναι ένα από τα ζητήματα που απαιτούν άμεση αντιμετώπιση. (βλ. σχετ. άρθρο στην πρώτη σελίδα). – Για άλλη μία φορά κατά την προαγωγή στη θέση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, αποκλείστηκαν οι Αντεισαγγελείς του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η ΕΝΩΣΗ δεν θα παύσει ποτέ να αγωνίζεται για την ικανοποίηση επί τέλους του καθολικού αισθήματος των Εισαγγελέων της χώρας που συνίσταται εις το αποκτήσει ο εισαγγελικός θεσμός τη φυσική του ηγεσία. – Βεβαίως η θέση μας αυτή ουδόλως σημαίνει ότι η ΕΝΩΣΗ δεν θα επιδιώξει την καλή συνεργασία με τον νέο Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, τον κ. Ευάγγελο Κρουσταλάκη, προς τον σκοπό της ορθής και αποτελεσματικής επιτέλεσης του έργου της Εισαγγελικής Αρχής. – Τούτο θεωρείται δεδομένο άλλωστε, αφού και ο κ. Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έχει την αυτή άποψη. – Η διοργάνωση της επιστημονικής διημερίδας απετέλεσε μία σημαντική εμπειρία. Η προσπάθεια θα συνεχιστεί διότι η ανάγκη για ενημέρωσή μας σε επίκαιρα νομικά ζητήματα είναι επιτακτική. – Από μισθολογικής απόψεως η νέα σαιζόν ξεκινά με προβλήματα. Οι απαιτήσεις του Ταμείου Προνοίας συνιστούν μία αναπάντεχη οικονομική επιβάρυνση για την οποία βεβαίως ουδεμία φέρομε ευθύνη. Οι Δικαστικοί Λειτουργοί απέδειξαν ότι είναι αξιοπρεπείς και υπομονετικοί. Όμως και η Πολιτεία πρέπει να δείξει και ανάλογη ευαισθησία δεδομένου ότι έφθασε φρονούμε ο καιρός για έναρξη εποικοδομητικού διαλόγου για τη βελτίωση του μισθολογίου μας.

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

✦ από τη σελ. 1

Σταθόπουλου, όταν αποχωρούσε από το υπουργείο Δικαιοσύνης, καθώς και οι δηλώσεις του προέδρου του Αρείου Πάγου κ. Σ. Ματθία, καθώς και πολλών άλλων, όπως του τέως υπουργού Δικαιοσύνης, καθηγητού κ. Γεωργίου-Αλεξάνδρου Μαγκάκη, με αφορμή κάποιες πρόσφατες φραστικές επιθέσεις και απειλές, μεμονωμένων ευτυχώς κυβερνητικών στελεχών κατά δικαστικών/εισαγγελικών λειτουργών, που δείχνουν πόσο επίκαιροι και ορατοί είναι πάντοτε οι κίνδυνοι για την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης.

Απολογημένες αποφάσεις

Ο ρόλος όμως του ΑΔΣ δεν εξαντλείται στην εξασφάλιση της προσωπικής ανεξαρτησίας των δικαστικών λειτουργών μόνο έναντι της εκτελεστικής λειτουργίας, αν και ως προς αυτό βεβαίως συνίσταται η σημαντικότερη και κύρια αποστολή του. Το ΑΔΣ έχει σκοπό να συμβάλει και στη λήψη ορθών, δικαιών και αιτιολογημένων αποφάσεων σε όλα τα θέματα που αφορούν την προσωπική κατάσταση των δικαστικών λειτουργών (προαγωγές, τοποθετήσεις, μεταθέσεις, αποσπάσεις και μετατάξεις), ώστε να κατοχυρώνεται έτσι και η ενδοδικαστική ανεξαρτησία, η αξιοκρατία στις κρίσεις των δικαστικών λειτουργών και η πεποίθηση των δικαστικών λειτουργών ως προς την ορθότητα και πειστικότητα του συμπεράσματος και της αιτιολογίας των αποφάσεων του ΑΔΣ.

Για το λόγο αυτό πρέπει και η σύνθεση του ΑΔΣ, η διαδικασία λήψεως των αποφάσεών του και τα δικαιώματα των δικαστικών/εισαγγελικών λειτουργών, όταν θεωρούν ότι κάποια απόφαση τους αδικεί και είναι εσφαλμένη, να καθορίζονται με τρόπο που να θωρακίζει την ανεξαρτησία του Δικαστικού Σώματος και να ανταποκρίνεται στις αυξημένες απαιτήσεις του σύγχρονου κράτους δικαίου, λαμβανομένου μάλιστα και σοβαρά υπόψη εν προκειμένω, ότι τα πρόσωπα στα οποία αφορούν οι αποφάσεις του ΑΔΣ είναι δικαστικοί λειτουργοί, δηλαδή πρόσωπα καλυπτόμενα μεν από πολλές θεσμικές λειτουργικές και προσωπικές εγγυήσεις, ταυτόχρονα όμως εκάλυπτα και ευαίσθητα στις επιθέσεις εναντίον τους από τρίτους και τέλος με πολλές δεσμεύσεις υπηρεσιακές και κοινωνικές.

Είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικές εν προκειμένω και οι καυστικές κριτικές σκέψεις του καθηγητού Γεωργίου Κουμάντου στο

ωραίο άρθρο του με τίτλο «Δικαιοσύνη: ο μύθος και η πραγματικότητα». «Το μεγάλο όμως θυσιαστήριο της δικαστικής ανεξαρτησίας είναι ακριβώς ο θεσμός που προορίζεται να είναι η υπέρτατη κατοχύρωσή της, το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο. Εδώ συμβαίνει κάτι που μόνο σαν τέχνασμα μπορεί να χαρακτηριστεί: ο πρόεδρος, οι αντιπρόεδροι και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου εκλέγονται από το Υπουργικό Συμβούλιο, κατά τις προτιμήσεις του και συνάμα μετέχουν από το νόμο στο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο.

«Αυτό σημαίνει: πρώτον, ότι το προεδρείο οφείλει το αξίωμα του στην κυβέρνηση και μπορεί να αισθάνεται κάποια δεσμευτική ευγυνωμοσύνη προς αυτήν, δεύτερον, ότι οι Αρεοπαγίτες που φιλοδοξούν να φθάσουν στο προεδρείο, και όλοι έχουν αυτή την εύλογη φιλοδοξία-δεν πρέπει να γίνουν δυσάρεστοι στην κυβέρνηση, τρίτον, ότι κατώτεροι δικαστές δεν πρέπει κι αυτοί να γίνονται δυσάρεστοι στην κυβέρνηση, γιατί αυτό μπορεί να επηρεάσει την κρίση τους από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, δηλαδή από όσους τρέφουν ευγυνωμοσύνη ή φιλοδοξία για το Προεδρείο. Τι μένει, έτσι από τη δικαστική ανεξαρτησία; Η ισοβιότητα βέβαια. Αλλά κι αυτή τη σημαίνει; Χωρίς προαγωγές, χωρίς ευνοϊκές μεταθέσεις (γιατί αυτά γίνονται ή δεν γίνονται από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο) η ισοβιότητα εξασφαλίζει στον δικαστή ότι θα περάσει τη ζωή του σαν πρωτοδίκης στα Γρεβενά (δηλαδή στο λιγότερο σημαντικό Πρωτοδικείο της χώρας)».

Θεσμική εγγύηση

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το ΑΔΣ αποτελεί τη μεγαλύτερη θεσμική εγγύηση για την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Για να είναι όμως προς τα έξω και προς τα έσω όσο το δυνατόν πειστική η διαδικασία λήψεως των αποφάσεων του ΑΔΣ, θα πρέπει οι αποφάσεις να είναι πειστικά αιτιολογημένες, η σύνθεσή του να ευρίσκεται σε μια αριθμητική αντιστοιχία με το σύνολο των μελών του αντίστοιχου Ανωτάτου Δικαστηρίου και να αναγνωρίζεται στους άμεσα ή έμμεσα κρινόμενους δικαστικούς λειτουργούς το δικαίωμα να αμυνθούν κατά των δυσμενών γι' αυτούς-είτε σε θέματα προαγωγών είτε σε θέματα μεταθέσεων κ.ο.κ.-αποφάσεων του ΑΔΣ προσφεύγοντας στην Ολομέλεια του οικείου Ανωτάτου Δικαστηρίου. Σημειωτέον ότι η προσφυγή στην Ολομέλεια είχε καθιερωθεί (πάντως με περιορισμούς) με το Β.Δ.

11/19-3-1957, καταργήθηκε από τη δικτατορία και επαναθεσπίστηκε με την αποκατάσταση της Δημοκρατίας.

Το δικαίωμα της προσφυγής σε περίπτωση παραλείψεως ή δυσμενούς μεταθέσεως- του παραλειφθέντος ή δυσμενώς μετατεθέντος δικαστικού λειτουργού στην οικεία Ολομέλεια κινδυνεύει να περιορισθεί τώρα με νέα ρύθμιση που προωθείται προς ψήφιση από το υπουργείο Δικαιοσύνης, με συνέπεια η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων (βλ. «Καθημερινή» της 16-2-2002 σελ. 4) να αναγκασθεί αφενός να κρούσει «τον κώδωνα του κινδύνου για την προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστών», αφετέρου να καλέσει την κυβέρνηση «να μην προβεί στη λήψη οποιουδήποτε μέτρου που θα περιορίζει τις εγγυήσεις της δικαστικής ανεξαρτησίας» και, τέλος, λόγω «της σοβαρότητας του θέματος» να ζητήσει «τη συμπαράσταση των κομμάτων και όλου του πολιτικού κόσμου για να περιφρουρήσουν αυτές τις εγγυήσεις».

Πραγματικά με τις συζητούμενες νέες ρυθμίσεις περιορίζεται σοβαρά και καθοριστικά το δικαίωμα προσφυγής των δικαστικών λειτουργών. Έτσι, ενώ με την ισχύουσα ρύθμιση ο παραλειφθείς από την προαγωγή δικαστικός λειτουργός δικαιούται να προσφύγει στην Ολομέλεια του οικείου Ανωτάτου Δικαστηρίου (Αρειο Πάγο, ΣΤΕ, Ε.Σ.), έστω και αν κανένα μέλος του αντίστοιχου ΑΔΣ δεν είχε ψηφίσει θετικά υπέρ της προαγωγής του, αντίθετα με την προωθούμενη προς ψήφιση ρύθμιση προβλέπεται, ότι για μεν την περίπτωση της παραλείψεως προαγωγής για να δικαιούται ο παραληφθείς δικαστικός λειτουργός να προσφύγει στην Ολομέλεια του Οικείου Ανωτάτου Δικαστηρίου αμυνόμενος κατά της αποφάσεως του ΑΔΣ για τη μη προαγωγή του, θα πρέπει να είχαν ψηφίσει υπέρ της προαγωγής του τουλάχιστον τρία μέλη του ΑΔΣ, ενώ για την περίπτωση της δυσμενούς μεταθέσεως ή της μισθολογικής παραλείψεως ή μη προαγωγής για να δικαιούται ο αντίστοιχος-δυσμενώς μετατεθείς ή μισθολογικός μη προαχθείς δικαστικός λειτουργός να προσφύγει στην Ολομέλεια του οικείου Ανωτάτου Δικαστηρίου θα πρέπει να είχαν ψηφίσει υπέρ της (ευμενούς) μεταθέσεως του ή αντίστοιχα υπέρ της μισθολογικής προαγωγής του τουλάχιστον τέσσερα μέλη του οικείου ΑΔΣ. Το πρόβλημα που δημιουργείται με τη φημολογούμενη νέα ρύθμιση είναι πολύ σοβαρό, επειδή η

νέα ρύθμιση θα επιδράσει οπωσδήποτε αρνητικά στην ανεξαρτησία των δικαστικών λειτουργών και μάλιστα σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από τη διαπλοκή και που για το λόγο αυτό χρειάζομαστε θαρραλέους δικαστές και εισαγγελείς (που όπως άλλωστε έχει αποδειχθεί διαθέτει η Ελλάδα, παρά τις κατά καιρούς «εγγενείς δυσχέρειες» που παρεμβάλλονται στο έργο τους). Βέβαια τέτοιου είδους περιορισμούς προέβλεπαν και προηγούμενες νομοθεσίες (λ.χ. Β.Δ.11/19-3-57, Ν.1649/1986). Αυτό όμως δεν αποτελεί δικαιολογία για να επανεισαχθούν αυτοί οι περιορισμοί. Αντίθετα, πιστεύω ότι θα πρέπει οι δικαστικοί λειτουργοί να δικαιούνται να προσφύγουν χωρίς περιορισμούς στην Ολομέλεια, αν παραλειφθούν, ούτως ή άλλως έστω και αν κανένα μέλος του ΑΔΣ δεν ψήφισε θετικά υπέρ της προαγωγής τους κ.λ.π. (σύστημα που προέβλεπε άλλωστε και ο Ν. 1578/1985). Υπέρ της δυνατότητας ασκήσεως προσφυγής στην Ολομέλεια χωρίς οποιουδήποτε περιορισμούς εκ μέρους των δικαστικών λειτουργών συνηγορούν και οι ακόλουθες σκέψεις: α) Με τη θέσπιση τέτοιου είδους περιορισμών τίθενται οι δικαστικοί λειτουργοί σε δυσμενέστερη μοίρα και από τους απλούς δημοσίου υπαλλήλους, οι οποίοι σε περίπτωση παραλείψεώς τους κ.λ.π., δικαιούνται ούτως ή άλλως να προσφύγουν στα δικαστήρια για να δικαιωθούν, ενώ οι αποφάσεις του ΑΔΣ δεν προσβάλλονται ως γνωστόν στο ΣΤΕ (άρθρο 90 παρ. 6 Συντ.). Επομένως οι δικαστικοί λειτουργοί εφόσον προβλεφθούν τέτοι οι περιορισμοί, θα στερούνται της κάθε είδους ενδοϋπηρεσιακής και δικαστικής δυνατότητας άμυνας κατά των δυσμενών γι' αυτούς αποφάσεων του ΑΔΣ. Δηλαδή μια τέτοια ρύθμιση αντίκειται κατά τη γνώμη μου και στο άρθρο 20 Συντ. που κατοχυρώνει το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, αφού η δυνατότητα ελεύθερης προσφυγής στην Ολομέλεια του οικείου Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι ένα βοήθημα ισχύοντος αποτελέσματος και αναπληρώνει «δικαιοδοτικά» την έλλειψη της δυνατότητας προσφυγής κατά των αποφάσεων του ΑΔΣ στο ΣΤΕ. Β) Η θέσπιση τέτοιων περιορισμών για το δικαστικό λειτουργό συνιστά δυσμενή μεταχείριση αυτού έναντι του υπουργού Δικαιοσύνης, για τον οποίον όμως δεν προβλέπονται τέτοιοι περιορισμοί και ο οποίος μπορεί να διαφωνήσει με την απόφαση του ΑΔΣ.

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ Η ΑΝΑΓΚΗ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

✦ από τη σελ. 1

λους Πλημμελειοδικείου, ενώ καθιερώνεται και η υποχρεωτική διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης πριν από την άσκηση της ποινικής δίωξης, γεγονός που θα επιφέρει μεγάλη αύξηση του αριθμού των προς επεξεργασία δικογραφιών, τις οποίες επεξεργάζονται Αντεισαγγελείς Πρωτοδικών. Το σύνολο των ποινικών δικογραφιών των προερχομένων από τα ανακριτικά γραφεία, θα υποβάλλονται από την Εισαγγελία Εφετών και η επεξεργασία τους θα γίνεται από Εισαγγελείς αλλά κυρίως Αντεισαγγε-

λείς Εφετών. Είναι πλέον ή βέβαιο ότι η ρύθμιση αυτή, την οποία σημειωτέον η Ένωσή μας θεωρεί αναγκαία, προκειμένου να υλοποιηθεί στην πράξη, απαιτεί γενναία αύξηση των οργανικών θέσεων των Αντεισαγγελέων και Εισαγγελέων Εφετών. Αλλά και η διεύρυνση της αρμοδιότητας του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου και η υποχρεωτική προκαταρκτική εξέταση, με την οποία επίσης συμφωνούμε, θα έχει ως συνέπεια την αύξηση του αριθμού των σχετικών συνθέσεων και των προς επεξεργασία δικογραφιών. Χωρίς επομένως την πα-

ράλληλη αύξηση των οργανικών θέσεων των Αντεισαγγελέων Πρωτοδικών, είναι ανέφικτη η υλοποίηση των τροποποιήσεων αυτών.

Η Ένωσή μας για την εύρυθμη λειτουργία της Ποινικής Δικαιοσύνης και την υλοποίηση των προτεινόμενων στο ως άνω σχέδιο τροποποιήσεων, θεωρεί ότι πρέπει να λάβει χώρα αύξηση των οργανικών θέσεων ως ακολούθως:

Α) ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ:

Αύξηση κατά μία (1) θέση.
Β) ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΙ-

ΣΑΓΓΕΛΕΩΝ ΕΦΕΤΩΝ:

Αύξηση κατά πέντε (5) θέσεις.

Γ) ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ ΕΦΕΤΩΝ:

Αύξηση κατά δέκα πέντε (15) θέσεις.

Δ) ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ:

Αύξηση κατά τριάντα (30) θέσεις.

Κύριε Υπουργέ,
Σας ευχαριστούμε για την κατανόηση και την διάθεσή Σας για διάλογο και αμοιβαία συνεργασία με τις δικαστικές ενώσεις για την επίλυση των

προβλημάτων της Δικαιοσύνης. Στα πλαίσια αυτά της εποικοδομητικής συνεργασίας είμαστε πλέον ή βέβαιοι ότι θα αντιμετωπισθεί και το σοβαρό αυτό ζήτημα από την επίλυση του οποίου η Ποινική Δικαιοσύνη έχει να ωφεληθεί τα μέγιστα. Είμαστε στη διάθεσή Σας για παροχή περαιτέρω διευκρινίσεων.

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΡΚΗΣ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΕΦΕΤΩΝ
Ο ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΤΗΣ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΣΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟ ΚΡΟΥΣΤΑΛΛΑΚΗ

Υστερα από 41 χρόνια εισαγγελικού βίου, που ισούνται περίπου με το μισό της επί γης ζωής μας, νομίζω πως έχω λόγο, να σας καταθέσω την εμπειρία και τη σκέψη μου όπως διαμορφώθηκαν μέσα στο χρόνο, χρόνος που έφυγε σαν αστραπή, αλλά και τόσο αθόρυβα σαν το νερό που κυλά κάτω από άχρυσο. Ιδωμένη αυτή η ζωή με τη δική μου οπτική, έχω τη γνώμη πως θα συναντηθούμε πιο κάτω, σε παράλληλους δρόμους.

Είναι γνωστό, πως η Δικαιοσύνη στον τόπο μας δεν περνά τις καλύτερες ώρες της. Βαθεία κρίση συγκλονίζει το παραδοσιακό οικοδόμημα και εμείς ως μέρος αυτού του συνόλου, δεχόμαστε δίκαια και άδικα πλήγματα που φυσικά μας πληγώνουν βαθιά.

Η κρίση έχει να κάνει με τη γενικευμένη αμφισβήτηση κάθε αξίας και κάθε αυθεντίας. Η σύγχρονη κοινωνική αποσάθρωση δεν ανέχεται εξουσίες, δεσμεύσεις και νόμους. Δεν αναγνωρίζει νομοτέλειες και κανόνες που συγκρατούν το κοινωνικό σώμα. Ο νόμος έγινε πια ανυπόληπτος, είτε γιατί κραυγαλέα υπηρετεί το σκοπιμο, είτε γιατί δεν εφαρμόζεται κι όταν ακόμη είναι δίκαιος. Είναι ολοφάνερη η χλεύη των εξουσιών, η κρίση βαθαίνει ολοένα, η κοινωνική συνοχή και συγκρότηση διαλύεται και η ποιότητα των σχέσεων έχει φθάσει στα όρια της γενικής εξαχρείωσης. Γνωστά βέβαια όλα αυτά, αλλά μέσα σ' αυτόν τον γενικό κατακλυσμό τι αντιπροσωπεύει σήμερα το Εισαγγελικό σώμα. Θα μπορούσε άραγε να συμβάλει, σε κάποια αντιστροφή αυτής της καταστροφικής ροπής που φαίνεται ακατανίκητη; Πιστεύω πως δεν υπάρχει δυστυχώς ελπίδα. Οι πολιτικές εξουσίες δεν απεμπόλησαν ποτέ την μικροψυχία τους απέναντί μας. Δεν κατενόησαν ποτέ ότι εξοπλίζοντας τον ανεξάρτητο Εισαγγελικό θεσμό, θωρακίζεται με τον τρόπο αυτό η Δημοκρατία, γιατί οι Συνταγματικές Εγγυήσεις των φορέων, εγγυώνται την γενική εφαρμογή των νόμων, και την ισότητα των Ελλήνων απέναντι στο νόμο. Ποιος εξοπλισμός, ποιες δυνατότητες και ποιες κατοχυρώσεις δίδονται στους Εισαγγελείς, ας μη το σχολιάσουμε καθόλου. Αρκεί να θυμηθούμε την προχθεσινή αναγγελία ότι το 60% των αστυνομικών δραστηριοτήτων, παραχωρείται στους Δημάρχους (!). Τώρα τι αντιπροσωπεύει μέσα σ' όλα αυτά, ο ανεξάρτητος κατά τα άλλα εισαγγελικός θεσμός, για την υπεύθυνη πολιτική εξουσία, ποιος είναι ο ακριβής ρόλος μας, χωρίς φεφ' επείν Δικαστική Αστυνομία, και ποια είναι η θέση μας απέναντι στα αιτήματα μιας κοινωνίας που πιστεύει στο θεσμό και τον εμπιστεύεται, αλλά αγνοεί δυστυχώς ότι ο βραχίονας μας δεν μπορεί ν' απλωθεί κατ' ελάχισ-

στο έξω από το γραφείο μας, όλα αυτά φυσικά μας ξεπερνούν και μας πληγώνουν.

Ας δούμε λοιπόν αναλυτικότερα αυτό που υπαινίσσονται: Κάθε εισαγγελικός λειτουργός κομίζει με την εισοδό του στο σώμα, ένα βάρος ιδιότυπο, μιας κοινωνικής προαποδοχής και ενός πλέγματος προσδοκιών που παρέδωσαν στην κοινωνία οι προκάτοχοί μας. Αυτή η αντίληψη είναι ένας πλούτος αλλά και μια δέσμευση που πρέπει συνεχώς να επαληθεύεται. Ταυτόχρονα ο Εισαγγελέας οφείλει να είναι ελεύθερος, ακόμα και απ' αυτό που ο ίδιος είναι. Η διαύγηση και ο φωτισμός του είναι η σπίθα, που σιγοκαίει μέσα του, οσόντου η φωνή του συναντήσει τη δίκαιη κρίση. Αγώνας και αγωνία ως το τέλος, διαρκής σπαρταγμός αντιθέσεων, συμφυρμός της αλύγιστης στάσης με την ευαίσθητη ψυχή. Μοναχικές, ατελείωτες πορείες μέσα στο σιωπηλό ε-αυτό μας, και ταυτόχρονα φανερές και καλυμμένες επεμβάσεις, δοκιμάζον συνεχώς την αντοχή των υλικών, μέσα στη ριγηλή μοναξιά της συνάντησης με το ανεξιχνίαστο. Ο ήλιος της Δικαιοσύνης είναι νοητός, κατά τον Ελύτη, είναι ρεαλισμός του πνεύματος όχι της ζωής. Η πρόταξη μας προς το δικαστή, που δίνει κι εκείνος την ίδια μάχη, είναι πνευματικό ενέργημα, αφού σταθερά διαχωρίζεται από κάθε υλικότητα. Μόνο αυτή η διαδικασία αξίζει σε κείνους που τάχθηκαν να κρίνουν ανθρώπους. Το ταξίδι είναι γεμάτο αγώνα, αλλά και γοητεία. Ψάχνουμε την αλήθεια, τη μικρή μας δικανική αλήθεια, που είναι ισχνή αντιλήψη της μεγάλης Αλήθειας, της υπεράνω των αισθητών. Και μέσα σε όλα ο στρεβλωμένος από τη ζωή εαυτός μας, που βλέπει συνεχώς τη σκληρότητα σε διαρκή απογείωση, ενώ πρέπει να παραμένει πράος, νηφάλιος, συνετός, μήπως και καταφέρει να μαλακώσει κάποια σκληρυμένη καρδιά. Ακόμη η εισαγγελική κιβωτός απειλείται από τους ληστές κάθε προσωπικής κατακτημένης ζωής. Σου ψιθυρίζουν πόσο απλό και δίκαιο είναι να είσαι αρεστός, κοινωνικός, χρήσιμος, έτσι όπως το εννοούν οι κόλακες και οι χρησιμοθηρές. Και όντως είναι εύκολο, να πετάξεις από πάνω σου οχληρά φορτία και ν' ανοίξεις τη θύρα της προσωπικής σου υποδούλωσης. Η μεγάλη λύπη για κάθε ελεύθερο άνθρωπο είναι η ώρα της πνευματικής αιχμαλωσίας, ενώ δηλαδή γεννιέσαι ή γίνεσαι ελεύθερος μεταλλάσσεσαι σε εθελόδουλο. Ο κατακλυσμός του χυδαίου προσφέρεται στην αγορά ως δικαιωματική αναγκαία τέφρη που ανήκει σε όλους τους ανθρώπους, ενώ αυτοί που κομίζουν ανάταση ζωής και ακτινοβολούν το καιρικά αναλλοίωτο, μένουν διακριτικά μακριά. Όμως ο αγώνας γίνεται, για να παραμέ-

νοουμε αβύθιστοι μέσα σε τόσα φοβερά και διάστροφα που μας κυκλώνουν. Θυμηθείτε και τούτο: Δεν αρκεί η Πολιτεία να μας έχει τάξει κριτές των άλλων, είναι και να σε θέλουν κριτή τους οι άλλοι. Συχνά αυτό μας ξεπερνά γιατί γνωρίζουμε τις δικές μας σημεικές ελλείψεις και τότε είναι που αφήνουμε χάμω τις πέτρες και σκύβουμε το κεφάλι με ταπεινώση, πιο ανθρώπινοι, πιο αληθινοί...

Κύριοι συνάδελφοι

Θέλω να καταλήξω σ' ένα συμπέρασμα, ύστερα από 41 χρόνια συναπτής εμπειρίας στα σώμα: Λέω λοιπόν ότι ο Εισαγγελικός λειτουργός δεν μπορεί να μην είναι πνευματικός άνθρωπος. Πρέπει δηλαδή να είναι φορέας μιας ή πολλών διαστάσεων του πνευματικού «υπάρχουν». Βίος θρησκευτικός, βίος φιλοσοφικός, βίος ηθικός και βίος αισθητικός. Οι διαιρέσεις αυτές – αν μπορούν να τεθούν σαφείς διαχωριστικές γραμμές – έχουν παγιωθεί πριν από μας, αξιολογικά, κατά το μέγεθος της δυσκολίας της σχέσης. Με επιγραμματικό τρόπο, επισημαίνω για κάθε πνευματική διάσταση δύο λέξεις: Για το θρησκευτικό τρόπο ζωής αντί άλλων μνημονεύω τη διατύπωση του Γκαίτε «πως το μοναδικό πρόβλημα, το αληθινό και το πλέον βαθύ στην ιστορία του κόσμου είναι να πιστέψει ο άνθρωπος στο Θεό».

Σήμερα φαίνεται να απέμεινε ο κόσμος χωρίς τον ύψιστο λόγο υπάρξεως του, καθώς κάθε ίχνος του ιερού ακούγεται «ωσει λήρος» στους χαλεπούς καιρούς της μεγάλης ένδειας. Η φιλοσοφία πάλι κομίζει στην συνείδηση το υπαρκτικό ερώτημα «γιατί να υπάρχουν τα όντα και όχι το τίποτα», και αφού τα όντα αναμφιβόλα υπάρχουν, ποιό τότε είναι το θεμέλιο τους η εφήμερη δόξα και η αιώνια λήθη τους? Φιλοσοφώ σημαίνει απλά, ξανακάνω πρόβλημα το αυτονόητο, και σκέπτομαι ξανά από την αρχή. Η ηθική ζωή, μας ωθεί προς την ηθική πράξη και την αρμονία με την εγγενή αρετή της ψυχής. Ο ηθικός άνθρωπος αποτελεί αληθινό κοινωνικό οχυρό, είναι άτομο με ευθύνη, είναι δίκαιος και «τοις δικαίοις, νόμος του ωραίου στη φύση και στην τέχνη, καλλιεργεί τον κόσμο των αισθημάτων που διαποτίζουν με ομορφιά και ευαισθησία τη ζωή μας.

Καταλαβαίνω την απορία σας γιατί τα λέω σε σας όλα αυτά. Έχω την ιδέα, μπορεί να κάνω λάθος, ότι η τεχνική πρακτική αντίληψη της επιστήμης μας, σιγά-σιγά μαθαίνει το άνθος που είχε ανοίξει διάπλατα στα χρόνια της πρώτης νιότης. Τα σκιρτήματα, τα ερωτήματα, η έκπληξη για το θαύμα της ζωής, θάφτηκαν κάτω από όγκους ρυπαρών φακέλλων και άχρηστων νομικισμών. Κάποια μερίδια ελευθερίας χάθηκαν στα μονο-

πάτια της δικαστικής στεγνής αλήθειας, κι έτσι ο αυθεντικός εαυτός μας αλλοιώθηκε. Προτίμησα να σας πω αντί άλλων γνωστών πραγμάτων, πόσο θεωρώ αναγκαίο να νοηματοδοτούμε κάθε πράξη μας με την αναγκαία πνευματική επεξεργασία. Σ' ένα κόσμο που κυριαρχείται από πνευματική ερήμωση – πράγμα που διαφέρει πολύ από τη μόρφωση ως επίπλωση του νου – ο Εισαγγελικός λειτουργός έχει τη δυνατότητα να μιλά στις καρδιές των ανθρώπων που διψούν για Δικαιοσύνη. Σαράντα και ένα χρόνια στο Σώμα και 66 στη ζωή έμαθα πια καλά, πως η φθορά είναι σύμφυτο στοιχείο της ζωής και καθώς ο χρόνος φεύγει ταχύτατα, πονά και πληγώνει. Οι ίδιοι δεσμοί για όλους, μας αδελφώνουν, τίποτε δεν αντιστέκεται στη ματαιότητα, καθώς αυτή κυλά μέσα από μυστηριώδεις αρτηρίες, κορυφώνοντας τον εγκόσμιο ζόφο. Σε λίγο ή σε πολύ (κι αυτό λίγο είναι) δεν θα υπάρχει χρόνος για άσκοπα λόγια. Οι βαρύνουσες ώρες κάποτε τελειώνουν ενώ η οχλοβοή της ματαιότητας θα συνεχίζεται απαράλλαχτα. Σας βεβαιώνω εγώ ο παλαιότερος ήδη συνάδελφος Σας ότι κάποτε τελειώνουν όλες οι θνητές φλυαρίες. Ας μάθουμε λοιπόν – δηλαδή εσείς οι νεότεροι και δι' υμών οι απόντες νεότεροι συνάδελφοι – λειτουργοί Εισαγγελικοί της Ελλάδος, ν' αφουγκραζόμαστε αλλιώς τα αυτονόητα. Ευτυχώς έχουμε μάθει ν' ακούμε, διανικά έστω, κι είναι ευκολότερο ν' ακούμε και πιο πέρα από το βουητό του κόσμου.

Φίλτατοι συνάδελφοι

Ευχαριστώ τον κ. Εισαγγελέα που μου έδωσε την ευκαιρία να εικοινωνήσω μαζί σας μέσω μη νομικών διαύλων και συγχωρείστε μου αυτή την εκτροπή. Πίστη μου είναι, πως το πνευματικό φορτίο ζυγίζει πιο πολύ από την καθαρή νομική σκευή και πως η τελευταία χωρίς διαποτισμό πνευματικό μπορεί να γίνει φορτίο καταδυνάστευσης ή τυραννίας. Έχουν πεί άλλωστε οι αιώνες με τι φαίνεται η επιστήμη όταν χωρίζεται από την αρετή. Είναι βέβαιο πως οι άνθρωποι και μετά από μας και χωρίς εμάς, θα συνεχίσουν να χτυπιούνται, να τσαλακώνονται, να σφάζονται. Κανείς δεν μπορεί να μετρήσει αν και τότε ο κόσμος ανεβαίνει, ή συνεχώς εξαβαρύνεται. Δείχτες που μετρούν την ευτυχία και τον αληθινό πολιτισμό, δεν βρέθηκαν ακόμη. Δεν μένει λοιπόν τίποτε άλλο, παρά ν' αφήσετε την κιβωτό της προσωπικής σας ζωής ανοιχτή και καθώς ο κόσμος των δικαστηρίων θα βολοδέρνει μέσα στην εμπάθεια και το μίσος, να παραμένετε το καταφύγιο και η ελπίδα των απελπισμένων που αναζητούν δρόμο Δικαιοσύνης μέσα σ' αυτό τον σημερινό ραγισμένο κόσμο.

1935 - 2002, Ή το μαρτύριο ενός Μεταβατικού

Το έτος 1935 για να μεταβούν ο Πρωτοδίκης και ο Αντεισαγγελέας Πρωτ. Ιωαννίνων, από τα Ιωάννινα στο Μέτσοβο, για το εκεί συνεδριάζον Μεταβατικό Πλημ/κείο, χρειάζονταν, δεκαεπτά (17) ολόκληρες ώρες ταξίδι, το οποίο περιελάμβανε και μια διανυκτέρευση σε ορεινό κანი της περιοχής (πρβλ.Μ.Μπέρτλς, Εξόριστοι στο Αιγαίο,Μετφρ.Γ.Καστανάρας,εκδ.Φιλίστωρ,2002,σελ.48). Έπειτα από 70 περίπου χρόνια, το σωτήριο έτος 2002, αντί να ελαχιστοποιούνται οι αποστάσεις, τα ίδια δικαστικά όργανα (ο Πρωτοδίκης και ο Αντεισαγγελέας) θέλουν τέσσερις (4) ημέρες με τρεις (3) διανυκτερεύσεις για να μεταβούν από την Σύρο στο μεταβατικό της νήσου Μήλου. Ήγουν: Ξεκινούν από την έδρα τους (Σύρο) την Τρίτη και έρχονται στον Πειραιά. Αφού διανυκτερεύουν εν Αθήναις, την επομένη (Τετάρτη) αναχωρούν για Μήλο. Φθάνοντας αργά το απόγευμα διανυκτερεύουν εκεί. Δικάζουν την επομένη (Πέμπτη). Τελειώνουν τρεις παρά δέκα και με την ψυχή στο στόμα, φεύγουν δρομέως για το λιμάνι για να προλάβουν το καράβι που αποπλέει στις 15.30. Επιστρέφουν στον Πειραιά, αργά το βράδυ, κατάκοποι και διανυκτερεύουν και πάλι εν Αθήναις. αΩσπου, τέλος, την άλλη μέρα (Παρασκευή) αναχωρούν για την εν Σύρα έδρα τους.

Αυτό, το μαρτύριο των θαλασσοδαρμένων δικαστικών λειτουργών (κύριε διορθωτά, προσέξτε παρακαλώ: μην γράψετε «θαλασσοδαρμένων ναυτικών» αλλά το πρέπει: θαλασσοδαρμένων δικαστικών), που επί τέσσερις ολόκληρες ημέρες μαρτυρούν από λιμάνι σε λιμάνι, αφιερώνεται στο Σεβαστό Υπουργείο της Δικαιοσύνης, για να αφουγκραστεί την ταλαιπωρία και τον ψυχικό πόνο των Ηρώων Ελλήνων Δικαστών, που κάτω από τέτοιες, εντελώς απαράδεκτες, συνθήκες, ασκούν τα καθήκοντά τους.

Στους συναδέλφους δε που βιώνουν σκληρά αυτή τη δοκιμασία, να εκφράσουμε ολόψυχα την συμπαράστασή μας, αφού ουδείς μπορεί να διαβεβαιώσει ότι θα σταματήσει η αναγκαστική σε χειμερινούς μήνες μάλιστα «κρουαζιέρα» των Δικαστών και Εισαγγελέων μας στις νήσους του Αιγαίου.

Π.Σ.Π.

Δεδικασμένο

Το δεδικασμένο στο Ποινικό Διεθνές Δίκαιο Δεδικασμένο αλλοδαπών ποινικών αποφάσεων Ολομέλεια ΑΠ 7/2002 (Τακτική - Β' Σύμβαση)

Πρόεδρος: Σ. Μαθίας
Εισηγητής: Α. Πλατής (Αεροπαγίτης)
Εισαγγελέας: Δ. Κατσιρέας
Δικηγόρος: Ν. Μαυρομάτης

(Σύνοψη: Απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου με την οποία ο κατηγορούμενος αθωώθηκε αμετάκλητα ή καταδικάστηκε και εξέτισε την ποινή του εμποδίζει νέα δίωξη στην ημεδαπή. – Εξαίρεση ισχύει για τα εγκλήματα που ορίζει το άρθρο 8 του ΠΚ, στα οποία περιλαμβάνεται και το παράνομο εμπόριο ναρκωτικών ουσιών, οπότε δεν εμποδίζεται νέα δίωξη αλλά προβλέπεται η αφαίρεση της ποινής που έχει εκτιθεί στην αλλοδαπή από την ποινή που επιβλήθηκε στην ημεδαπή. – Οι αλλοδαπές ποινικές αποφάσεις δεν παράγουν δεδικασμένο ή ανάλογη δέσμευση με βάση τη διάταξη του άρθρου 14 παρ.4 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, διότι αυτή αναφέρεται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε συμβαλλόμενου Κράτους).

Νόμιμα φέρεται προς συζήτηση στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου ο μοναδικός λόγος της από 20.6.2001 αίτησης για αναίρεση, που άσκησε ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών κατά της 1315/2001 απόφασης του τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών. Ο αναίρετικός αυτός λόγος προβλέπεται από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. θ' ΚΠΔ, παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου με την 559/2002 απόφαση του Ε' Ποινικού Τμήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ.7 εδαφ. Β' και δ' του ν. 1758/1988 και 3 παρ.2 του ν.3810/1957 και αφορά το γενικότερο ενδιαφέροντος ζήτημα αν, ενόψει της διάταξης του άρθρου 14 παρ.7 του Διεθνούς Συμφώνου(Δ.Σ.) για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση (Γ.Σ.) των Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) στις 16.12.1966, κυρώθηκε από την Ελλάδα με το ν.2462/1997 και ισχύει από 5.8.1997 (ΦΕΚ Α' 25 και 92), οι αλλοδαπές ποινικές αποφάσεις παράγουν δεδικασμένο στην Ελλάδα.

Ι Ι. Κατά το άρθρο 57 ΚΠΔ, αν κάποιος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα ή αθωωθεί ή έχει πάψει ποινική δίωξη εναντίον του, δεν μπορεί να ασκηθεί και πάλι εις βάρος του δίωξη για την ίδια πράξη, ακόμη κι αν δοθεί σ' αυτή διαφορετικός χαρακτηρισμός, με εξαίρεση τις περιπτώσεις των άρθρων 58,81 παρ.2, 525 και 526 του ίδιου Κώδικα, αν δε παρά την πιο πάνω απαγόρευση, ασκηθεί ποινική δίωξη, αυτή κηρύσσεται απαράδεκτη λόγω δεδικασμένου. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν αποκλειστικά στα πλαίσια του εσωτερικού δικαίου και αφορούν αποφάσεις η-

μεδαπών ποινικών δικαστηρίων. Δεν εμποδίζεται, αντίθετα, ποινική δίωξη στην ημεδαπή από απόφαση αλλοδαπού ποινικού δικαστηρίου. Εναπόκειται περαιτέρω στο νομοθέτη να θεσπίσει περισσότερο ή λιγότερο εκτεταμένη αναγνώριση των αλλοδαπών ποινικών αποφάσεων. Έτσι ορίζεται με το άρθρο 9 παρ. 1 του ΠΚ, ότι η ποινική δίωξη για πράξη που τελέσθηκε στην αλλοδαπή αποκλείεται αν ο υπαίτιος δικάστηκε για την πράξη αυτή στην αλλοδαπή και αθωώθηκε ή αν, σε περίπτωση που καταδικάστηκε, έχει εκτίσει ολόκληρη την ποινή του. Κατά την παράγραφο όμως 2 του ίδιου άρθρου, η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στις πράξεις που ορίζει το άρθρο 8 ΠΚ. Από τις τελευταίες αυτές διατάξεις προκύπτει, ότι η απόφαση του αλλοδαπού δικαστηρίου με την οποία ο κατηγορούμενος αθωώθηκε αμετάκλητα ή καταδικάστηκε και εξέτισε την ποινή του εμποδίζει νέα δίωξη στην ημεδαπή. Εξαίρεση ισχύει επί καταδικαστικής αλλοδαπής απόφασης αν δεν έχει αποτιθεί ολόκληρη η ποινή, καθώς και για τα εγκλήματα που ορίζει το άρθρο 8 ΠΚ, στα οποία περιλαμβάνεται (υπό στοιχείο θ') και το παράνομο εμπόριο ναρκωτικών φαρμάκων (ουσιών). Για τις περιπτώσεις αυτές δεν εμποδίζεται νέα δίωξη, πλην όμως προβλέπεται από το άρθρο 10 του ίδιου Κώδικα, η αφαίρεση της ποινής που έχει εκτιθεί στην αλλοδαπή από την ποινή που επιβλήθηκε τυχόν ακολουθώς στην ημεδαπή. Αυτά ισχύουν, βεβαίως, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη ειδική με άλλα κράτη συμβατική ρύθμιση, η οποία είναι δεσμευτική για τα συμβαλλόμενα μέρη.

Ι Ι Ι. Το Διεθνές Σύμφωνο του ΟΗΕ που προαναφέρθηκε επιβάλλει την υποχρέωση στα Συμβαλλόμενα Κράτη να δημιουργήσουν, σύμφωνα με τις συνταγματικές τους διαδικασίες και τις διατάξεις του Συμφώνου, τις απαραίτητες προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν τη λήψη μέτρων νομοθετικού ή άλλου χαρακτήρα, καταλλήλων για την προστασία των δικαιωμάτων, που αναγνωρίζονται στο Δ.Σ. στις περιπτώσεις όπου τέτοιες διατάξεις ή μέτρα δεν έχουν ήδη προβλεφθεί. Με την παράγραφο 7 του άρθρου 14 του Δ.Σ. καθιερώνεται η αρχή ότι «κάνεις δεν δικάζεται ούτε τιμωρείται για ένα αδίκημα για το οποίο έχει ήδη απαλλαγεί ή καταδικαστεί με οριστική απόφαση που εκδόθηκε σύμφωνα με το δίκαιο και την ποινική δικονομία κάθε χώρας».

ΕΝΟΡΚΟΙ

Σε έξαρση ευρίσκονται τον τελευταίο καιρό οι συζητήσεις σχετικά με το θεσμό των ενόρκων. Εκφράζονται διάφορες απόψεις σχετικά με την αναγκαιότητα διατηρήσεως ή μη του θεσμού.

Ο Γεν. Γραμματέας της Ενώσεως μας κ. Σπύρος Μουζακίτης εξέφρασε την κάτωθι άποψη, η οποία δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»:

«Η ιστορική θεώρηση του θεσμού έχει ως αφετηρία την εποχή του Διαφωτισμού. Η εισαγωγή δε του θεσμού αυτού οφείλεται στην ένδειξη δυσπιστίας προς τους τακτικούς δικαστές εν σχέσει με τις ποινικές υποθέσεις. Στη Γαλλία ο θεσμός εισήχθη του 1791, ως δικαιολογητικό δε λόγο είχε την δυσπιστία των ανδρών της γαλλικής επανάστασης προς την τάξη των επαγγελματιών δικαστών, όπως αυτή είχε διαμορφωθεί στα χρόνια της απολυταρχίας. Από τη Γαλλία διαδόθηκε και στη λοιπή ηπειρωτική Ευρώπη, κατ' επιτροπή του Αγγλικού προτύπου. Στη χώρα μας ο θεσμός προβλέπεται από το ίδιο το Σύνταγμα (άρθρο 67) και εξακολουθεί υφιστάμενος και μετά την τελευταία αναθεώρηση με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζε Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων. Οι ένορκοι παρουσιάζουν σοβαρά μειονεκτήματα, τα σπουδαιότερα των οποίων είναι: Η έλλειψη τεχνικών νομικών γνώσεων οι οποίες είναι απολύτως αναγκαίες για την εφαρμογή του ποινικού δικαίου. Νομικές έννοιες όπως ο δόλος, η αμελεια, ο ενδεχόμενος δόλος η εν συνειδήσει αμελεια, η ηθική αυτοουργία, η έμμεσος αυτοουργία, οι οποίες είναι απαραίτητες για να κριθούν όλες σχεδόν οι εγκληματικές πράξεις, αποτελούν προϊόν μακράς επιστη-

μονικής εργασίας γενεών νομικών. Για τους μη νομικούς όμως οι έννοιες αυτές είναι δυσνόητες. Παρά ταύτα, προκειμένου να σχηματισθεί να σχηματισθεί δικανική πεποίθηση πρέπει τα πραγματικά περιστατικά τα οποία προκύπτουν από την αποδεικτική διαδικασία, να διέλθουν αναγκαστικά από τις έννοιες αυτές, τις οποίες ο κοινός νους αγνοεί. Η άγνοια αυτή έχει ως συνέπεια να αδυνατούν οι ένορκοι να αιτιολογήσουν την κρίση τους και να αναιρούνται οι αποφάσεις των. Εξ άλλου οι ένορκοι είναι εύκολο να επηρεασθούν από την επαγγελματική επιτηδειότητα των συνηγόρων καθώς και από την ανεύθυνη και κραυγαλέα δημοσιογραφική κάλυψη των ποινικών υποθέσεων από τον τύπο και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Δεν πρέπει όμως και να παραβλέπονται και τα πλεονεκτήματα του θεσμού: Οι ένορκοι αντιμετωπίζουν την ποινική δίκη ως ένα μεγαλειώδες και πρωτόγνωρο για τη ζωή τους γεγονός και παρακολουθούν την εξέλιξη της διαδικασίας με εξαιρετική προσοχή. Αντιπροσωπεύουν το μέσο κοινωνικό άνθρωπο, ο οποίος εκφράζει την ευμηγορία τους την αποδοκιμασία της κοινωνίας προς εκείνο που διέπραξε ο δράστης, ο οποίος έτσι πειθεται περί του δικαίου της τιμωρήσεώς του. Παρά τα πλεονεκτήματα αυτά πλείστες όσες ευμηγορίες είναι απρόβλεπτες και άστοχες και εμφανίζεται σήμερα το φαινόμενο αθώοι κατηγορούμενοι να δηλώνουν μετά τη δίκη τους ότι προτιμούσαν να είχαν δικασθεί από τακτικούς δικαστές ενώ ένοχοι, από ενόρκους. Έχω την άποψη ότι η δικαιοσύνη πρέπει να απονέμεται μόνον υπό τακτικών δικαστών που έχουν ειδική νομική κατάρτιση και εμπειρία και είναι περιβεβλημένοι με ιδιάζουσες εγγυήσεις λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας. Παρά ταύτα και επειδή ο θεσμός θα εξακολουθεί να ισχύει για αρκετά ακόμη χρόνια αφού διατηρήθηκε και μετά την τελευταία αναθεώρηση, ως άμεση λύση προκειμένου να αντιμετωπισθούν τα προαναφερθέντα σοβαρά μειονεκτήματα, προτείνω την δια νόμου τροποποίηση του υπάρχοντος σήμερα μικτού ορκωτού συστήματος με πλειοψηφία των τακτικών δικαστών (4 τακτικοί-3 ένορκοι)».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Από τις εκδόσεις «ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ Π.Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑΣ» κυκλοφόρησε πρόσφατα το βιβλίο του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών Κ. Σπύρου Μουζακίτη, με τίτλο «ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ». Ο συγγραφέας, που απασχολήθηκε στο Τμήμα Εκτελέσεως Ποινών της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών επί τρία συνεχή έτη, προσεγγίζει το δυσχερές αντικείμενο της εκτέλεσης των ποινικών αποφάσεων και των σχετικών με τη διαδικασία αυτή ζητημάτων(καθορισμός συνολικής ποινής, αναστολές, αιτήσεις ακυρώσεως, δημεύσεις και αποδόσεις, μετατροπές ποινών, σύμβαση περί μεταφοράς καταδίκων, έκτιση ποινών κ.ά.) με προσοχή και υπευθυνότητα. Παρέχει δε πλείστες όσες λύσεις σε πρακτικής κυρίως φύσεως ζητήματα τα οποία ανακύπτουν στο στάδιο της εκτέλεσεως και τα οποία απαιτούν ταχεία και εύστοχη αντιμετώπιση.

Πρόκειται για ένα βιβλίο εξαιρετικά χρήσιμο για τους νέους κυρίως συναδέλφους, δικαστές και εισαγγελείς αλλά και για τους συνηγόρους.

Β.Μ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. της ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, απεφάσισε να εκφράσει την αποδοκιμασία του στις διατυπωθείσες από τηλεοπτική εκπομπή, από βουλευτή, αδικαιολόγητες αιτιάσεις σε βάρος του μέλους της Ενώσεως, Εισαγγελέα Πρωτοδικών κ. Ιωάννου Διώτη.

Η προσφορά του κ. Ιωάννου Διώτη από τη θεσμική προβλεπομένη από το νόμο θέση του, είναι προφανής και αδιαμφισβήτητη.

Η Ένωση έχει την άποψη πως οι προβλεπόμενες για τους Δικαστικούς Λειτουργούς θέσεις εποπτείας και ελέγχου των ανακριτικών υπαλλήλων, οι οποίες καλύπτονται με αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, αποτελούν εγγύηση για την διασφάλιση των δικονομικών δικαιωμάτων και συνταγματικών ελευθεριών των πολιτών.

Απόψεις περί καταργήσεως των θέσεων αυτών απηχούν παλαιές, ξεπερασμένες αντιλήψεις για διεύρυνση του πλαισίου λειτουργίας των ανακριτικών υπαλλήλων και χαλάρωση του δικονομικού ελέγχου, οι οποίες κατά την εφαρμογή τους οδήγησαν σε καταχρήσεις και αδιέξοδα.

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΡΚΗΣ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΕΦΕΤΩΝ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΤΗΣ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ

έκδοση και διεύθυνση:
Βασίλειος Μάρκης
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ε.Ε.

Την ύλη επιμελούνται
μέλη της Ενώσεως

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
γ. Ζώρζος
ΜεσοΛογγίου 10 - Αθήνα.
Τηλ. 010-33.01.600

γραφεία:
Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών
Κτίριο 16 - Τηλ. 010-82.22.548

συνδρομή: Ετήσια ¼ 1.5
τιμή φύλλου: ¼ 0.6

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ

Στις 3-10-2002 γιορτάστηκε όπως κάθε χρόνο από τους Δικαστές και Εισαγγελείς της Ελλάδος, η μνήμη του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, προστάτου των Δικαστών. Η Θεία Λειτουργία ετελέσθη στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών Ιερωργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμου και εν συνεχεία η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών δεξιώθηκε τους εορτάζοντες στις αίθουσες της Ιεράς

Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας έλαβε χώρα πανηγυρική πνευματική συγκέντρωση στην αίθουσα τελετών του Παλαιού Δημαρχείου Αθηνών κατά την οποία ο Εντιμολογιώτατος κ. Αθανάσιος Καραθανάσης, καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης εκφώνησε πανηγυρικό λόγο με θέμα: «Σχέσεις γράμματος Νόμου και πνεύματος Δικαίου».

Απαιτήσεις του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων

Το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων με την 6/13-2-2002 απόφασή του, μετά την 4403/2001 απόφαση του Σ.τ.Ε., απαιτεί από τους εν ενεργεία δικαστικούς λειτουργούς την απόδοση εισφορών που αντιστοιχούν στις διαφορές των αποδοχών τους που χορηγήθηκαν με υπουργικές αποφάσεις προς εξίσωση των αποδοχών τους με τις αποδοχές των διευθυντών γιατρών του Ε.Σ.Υ. Για το ζήτημα αυτό πραγματοποιήθηκε κοινή συνάντηση των δικαστικών ενώσεων στις 15-5-2002 καθώς και συνάντηση των προέδρων των ενώσεων με τον Πρόεδρο του Ταμείου κ. Αθανάσιο Ντερέκα και αναμένεται η οριστική ρύθμιση του ζητήματος. Συμφωνήθηκε κατ' αρχήν οι ασφαλιστικές αυτές εισφορές να αποδοθούν σε ισόποσες μηνιαίες δόσεις μέσω της τακτικής μισθοδοσίας. Ο χρόνος ενάρξεως καταβολής των δόσεων καθώς και το ύψος μιας εκάστης εξ αυτών δεν έχουν εισέτι καθοριστεί.

Το ζήτημα ανέκυψε μετά την έκδοση της 1374/1994 αποφάσεως της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της 4403/2001 αποφάσεως του Σ.τ.Ε. Με τις αποφάσεις αυτές κρίθηκε ότι οι διαφορές των αποδοχών των δικαστικών λειτουργών οι οφειλόμενες για

το χρονικό διάστημα από 1-1-1987 έως 30-11-1991 επηρεάζουν το συντάξιμο μισθό στο μέτρο που με αυτές προσαυξάνεται ο βασικός μισθός και το αντίστοιχο χρονοεπίδομα, βάσει των οποίων κανονίζεται ή ανακαθορίζεται η σύνταξη και το εφάπαξ και τούτο ανεξαρτήτως αν είχαν καταβληθεί ή όχι ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Π.Δ.Υ. Επί τη βάσει των ανωτέρω αποφάσεων το Ταμείο απαιτεί από τους εν ενεργεία δικαστικούς λειτουργούς την απόδοση ασφαλιστικών εισφορών που αντιστοιχούν στις διαφορές των αποδοχών τους που χορηγήθηκαν με δικαστικές αποφάσεις, προς εξίσωση των αποδοχών τους με τις αποδοχές των διευθυντών γιατρών του Ε.Σ.Υ.

Η Ένωση Εισαγγελέων χειρίζεται το θέμα με υπευθυνότητα και θα προβεί σε όλες εκείνες τις ενέργειες που απαιτούνται, ώστε το ζήτημα που ανέκυψε να αντιμετωπισθεί με τον καλύτερο τρόπο.

Ήδη μας γνωστοποιήθηκε ότι το ποσοστό των κρατήσεων δεν θα υπολογιστεί επί του συνόλου των αναδρομικών αλλά επί ποσοστού 41,459% των ποσών αυτών. Επ' αυτού η κράτηση είναι 5%, το συνολικό δε ποσό της κρατήσεως θα διαιρεθεί με 24 (αριθμός δόσεων καταβολής).

ΑΘΛΟΘΕΤΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης σε συνεργασία με τον ΕΟΜΜΕΧ διοργάνωσε πανελλήνια έκθεση έργων χειροτεχνίας των κρατούμενων στα καταστήματα κράτησης Ε.Κ.Κ. Νέων, Κ.Α.Υ.Φ. και Ι.Α.Α.Α. Βόλου. Η έκθεση λειτούργησε στην Αθήνα, στο μόνιμο εκθετήριο του ΕΟΜΜΕΧ από 11 Σεπτεμβρίου 2002 μέχρι 2 Οκτωβρίου 2002 και είχε στόχο της την προβολή της αξιολογίας εργασίας των κρατούμενων και

των ανηλίκων τροφίμων, την ανάπτυξη άμιλλας και παραγωγικής εργασίας και, ταυτόχρονα την εξασφάλιση οικονομικών πόρων στους μετέχοντες κρατούμενους, για την ενίσχυση των οικογενειών τους.

Η Ένωσή μας υποστήριξε την έκθεση αυτή με αθλοθέτηση χρηματικού βραβείου, το οποίο απονεμήθηκε σε κρατούμενο, από ειδική επιτροπή, επί τη βάσει της ποιότητας του έργου που παρουσίασε.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟ

Ψηφίστηκε η διάταξη για τον συνυπολογισμό στον ισχύοντα συντάξιμο μισθό των Δικαστικών Λειτουργών της πάγιας αποζημίωσης της παραγράφου 6 του άρθρου 2 του Ν.2521/1997. Η διάταξη αυτή εισήχθη με τροπολογία στο σχέδιο νόμου: «Τροποποίηση και συμπλήρωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου και άλλες διατάξεις», την οποία υπογράφουν οι Υπουργοί Οικονομίας και

Οικονομικών κ. Νικ. Χριστοδουλάκης και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Δημ. Ρέππας.

Η καταβολή της νέας σύνταξης, με τον συνυπολογισμό της ως άνω πάγιας αποζημίωσης, θα αρχίσει να καταβάλλεται από 1-1-2003.

Οι άοκνες προσπάθειες του Δ.Σ. καθώς και των Δ.Σ. των λοιπών Δικαστικών Ενώσεων σχετικά με το ζήτημα αυτό απέδωσαν καρπούς.

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΕΡΕΒΗ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η Επιστημονική διημερίδα που διοργάνωσε η Ένωσή μας καθώς και η Ελληνική Εταιρία Ποινικού Δικαίου στις 27 και 28-9-2002 στο αμφιθέατρο της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, με κύριο θέμα: «ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ». Η διοργάνωση της διημερίδας ήταν αναγκαία αφού τα τελευταία χρόνια γίνεται πολύς λόγος για την συμπεριφορά των Μ.Μ.Ε. σε δικαστικές υποθέσεις που απασχολούν το ευρύ κοινό και τον ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν στην ορθή απονομή της Δικαιοσύνης. Κατά την πρώτη ημέρα των εργασιών, την έναρξη των οποίων κήρυξε ο Υπουργός Τύπου – Μ.Μ.Ε. και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, ο πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Απόστολος Κακλαμάνης, ο Πρόεδρος της Ενώσεως Εισαγγελέων κ. Βασίλειος Μαρκής καθώς και ο Γενικός Γραμματέας της Ελληνικής Εταιρίας Ποι-

νικού Δικαίου κ. Ιωάννης Παπαδογιαννάκης, απηύθυναν προς τους συμμετέχοντες χαιρετισμό. Εν συνεχεία, υπό την

Προεδρεία του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου κ. Ευάγγελου Κρουσταλάκη, άρχισαν οι κύριες εργασίες της διημερίδας με τα θέματα των εισηγητών. Ο κ. Ευάγγελος Ζαχαρίας, εισηγήθηκε το θέμα: «Η κάλυψη της ποινικής δίκης από τα Μ.Μ.Ε.». Ο κ. Παναγιώτης Μπρακουμάτσος το θέμα: «Τα Μ.Μ.Ε. και η χρήση απαγορευμένων αποδεικτικών μέσων» και ο κ. Ηλίας Αναγνωστόπουλος το θέμα: «Ο συνήγορος και τα Μ.Μ.Ε.». Επικολούθησε συζήτηση.

Τη δεύτερη ημέρα των εργασιών προήδρευσε ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Γεώργιος Κάππος, ενώ αναπτύχθηκαν τα κάτωθι θέματα: «Η Εισαγγελική αρχή και τα Μ.Μ.Ε.» με εισηγητή τον κ. Σωτήρη Μπάγια, «Τα Μ.Μ.Ε. και η προσβολή της Δίκαιης Δίκης» με εισηγητή τον κ. Αργύρη Καρρά και «Τεκμή-

ριο αθωότητας και Μ.Μ.Ε.» με εισηγητή τον κ. Παναγιώτη Καίσαρη. Επικολούθησε συζήτηση με παρεμβάσεις μεγάλου αριθμού συμμετεχόντων καθώς και διατύπωση συμπερασμάτων από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Εταιρείας Ποινικού Δικαίου κ. Νικόλαο Ανδρουλάκη. Τέλος ο Υπουργός Τύπου-Μ.Μ.Ε. και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, παρέθεσε δεξίωση προς τιμήν των συμμετεχόντων.

Τα Διοικητικά Συμβούλια των διοργανωτών αισθάνονται την ανάγκη να ευχαριστήσουν τους χορηγούς της επιστημονικής αυτής εκδηλώσεως ήτοι: το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & Μ.Μ.Ε., τις εκδόσεις ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ και την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΦΙΑΛΩΣΕΩΣ Α.Ε..

Σημειώνεται δε ότι τα θέματα των εισηγητών καθώς και τα πρακτικά με τις παρεμβάσεις, τις τοποθετήσεις και τη συζήτηση, πρόκειται να κυκλοφορήσουν συντόμως σε τόμο από τις εκδόσεις ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ.

Νέος Προϊστάμενος στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών

Το Δ.Σ. της Ενώσεως Εισαγγελέων εύχεται καλή επιτυχία στο έργο του στον νέο Προϊστάμενο της Εισαγγελίας Εφετών, κ. Πέτρο Βέρροιο, Εισαγγελέα Εφετών, ο οποίος εξελέγη κατόπιν αρχαιρεσιών μετά την αποχώρηση του κ. Αντωνίου Στεριόπουλου.

ΔΕΙΠΝΟ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΝΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Στις 28 Ιουνίου 2002 το Δ.Σ. της Ενώσεως παρέθεσε δείπνο προς τιμήν των αποχωρησάντων από την ενεργό Υπηρεσία συναδέλφων Εισαγγελέων, στο εστιατόριο «ΔΙΟΝΥΣΟΣ». Ήταν μια άκρως συγκινητική βραδιά, στην οποία έλαβε μέρος και ο αποχωρήσας Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Στέφανος Μαθίας, όστις κατά την διάρκεια της θητείας του δεν παρέλειπε με την παρουσία του στις εκδηλώ-

σεις της Ενώσεώς μας να τονίζει τον θετικό ρόλο που διαδραματίζει η Ένωση στην προσπάθεια για βελτίωση των συνθηκών απονομής της Δικαιοσύνης. Στη διάρκεια του δείπνου οι μετέχοντες περιέγραψαν περιστατικά και καταστάσεις που έζησαν κατά την πολύχρονη υπηρεσία τους ενώ μίλησαν ακόμη και για τα μελλοντικά σχέδιά τους. Το Δ.Σ. εδώρησε στους μετέχοντες αναμνηστικά δώρα.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

Έφυγε και ο
Στυλιανός Βενιέρης

Την 17-5-2002 απεβίωσε στην Αθήνα ο Στυλιανός Βενιέρης, επ. Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ετών 66, διακεκριμένος νομικός, αξιόλογος άνθρωπος, μη δυνθής ποτέ να ξεπεράσει το χαμό του 18χρονου υιού του Βαγγέλη, επισημάντος προ 17 χρόνων.

Η κηδεία του έγινε την 20-5-2002, στον Κόκκινο Μύλο με την παρουσία πλήθους συναδέλφων του, φίλων του και συμπατριωτών του, που ήλθαν αποκλειστικά για το σκοπό αυτό από την αγαπημένη του Νάξο, αλλά και πολλών απλών ανθρώπων που τον είχαν γνωρίσει κατά την διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων του, τα οποία ήσκησε με συνέπηση, αγάπη, κατανόηση, επιείκεια δικαιοσύνη.

Τον τελευταίο αποχαιρετισμό απηύθυναν ο Πρόεδρος της Ενώσεως Εισαγγελέων, κ. Μαρκής, ως και ο επιστήθιος φίλος του, Δικηγόρος Πειραιώς και τ. Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς, κ. Βασίλειος Βενέτης, ο δε Σύλλογος των συμπατριωτών του Φιλωτών, εξέδωσε ψήφισμα με το οποίο εξάγει την προσωπικότητα του μεταστάντος. Ο κ. Μαρκής αναφέρθηκε στην επιστημονική προσωπικότητα, στο αξιόλογο έργο και στη συμβολή του στην απονομή της Δικαιοσύνης, ο δε Βασίλειος Βενέτης από καρδιάς είπε τα εξής:

«Μετρημένες οι στιγμές που 'χω να θυμηθώ στην ζωή, χωρίς την παρουσία του αγαπημένου μου «Ψηλού». Έτσι αγέρωχο στην ψυχή και στο σώμα θυμάμαι στο Στέλιο μας από τα 18 μέχρι σήμερα. Στα φοιτητικά έδρανα, στο στρατό, στην εισαγγελική έδρα, στη ζωή, ο Στέλιος ήξερε να κρίνει, να ζυγιάζει με ευθύτητα, τόλμη και δικαιοσύνη.

Είμαι σίγουρος ότι δεν θα συμφωνούσε καθόλου με την ενέργειά μου αυτή, να μιλήσω ενώπιόν σας, για κείνον και πιστέψτε με, στη διάρκεια όλων αυτών των χρόνων της φιλίας μας, ποτέ δεν φανταζόμουν ότι θα βρισκόμουν σε αυτή τη δύσκολη θέση. Τα λόγια φτωχά για να εκφραστούν μέσα δε λίγες γραμμές τα αισθήματα μιας φιλίας μισού αιώνα.

Οι στιγμές χαράς και θλίψης που ζήσαμε ένα κουβάρι γίνονται μέσα μου και πώς να το ξετυλίξω τούτη τη στιγμή. Μια λέξη μόνο αναβοσβήνει έντονα μέσα μου, καθώς περνούν βιαστικά απ' το μυαλό μου σκηνές από τη ζωή σου..., άνθρωπος με το Άλφα κεφαλαίο, πελώριο, έτοιμο να σ' αγκαλιάσει, ν' αγκαλιάσει την οικογένεια, το φίλο, τον άνθρωπο.

Ο Στέλιος, όσο σκληρός ήταν με τον εαυτό του, τόσο απλόχερος σε αισθήματα ήταν με τους φίλους του. Λίγες οι κουβέντες, πολλές οι πράξεις του. Ανεξάρτητος, αγέρωχος πάντα με τη λεβεντιά που σου δίνει η πεποίθηση ότι μπορείς να αντέξεις κάθε ταλαιπωρία, κάθε δοκιμασία. Όταν όμως ο θάνατος φέρεται τόσο ύπουλα και σου στερεί το ίδιο σου το παιδί, πώς να μείνεις αλώβητος από ένα τέτοιο γεγονός! Το κυπαρίσσι λύγισε κι όλα αυτά τα χρόνια λύγιζε κάθε μέρα και από λίγο, μέχρι που έγειρε στη γη κι αγκάλιασε το γιό του, τον αγαπημένο του Βαγγέλη. Η 9 Δεκεμβρίου 1985 υπήρξε καταλυτικός σταθμός για τον Στέλιο. Ζούσε πλέον μηχανικά, μακριά απ' τον κόσμο, κοντά στον αγαπημένου Βαγγέλη.

Εκεί που πήγες, όμως, πήρες μαζί του και όμορφες γεμάτες ελπίδα και αισιοδοξία εικόνες, πήρες όλες τις στιγμές που έζησες με τα αγαπημένα σου εγγόνια, Βαγγέλη και Στέλιο, στιγμές που ρούφηξες με όλη τη δύναμη της ψυχής σου, γιατί ήταν πλέον η ίδια σου η ψυχή.

Καλοτάξιδο να' ναι το καράβι σου αγαπημένε μας Στέλιο. Στη Νάξο δε θα σε οδηγήσει τούτη τη φορά. Άλλωστε κι ολάκερος ο πλανήτης δε σε χωρούσε πια. Τώρα όμως έχεις ησυχάσει. Βλέπω ήδη την έκφρασή σου γαληνεμένη, τα μάτια σου ολόκαθαρα, όπως τα γνώρισα για πρώτη φορά. Ναι, δεν είναι πια ο Βαγγελάκης μόνος του. Και για μας μη νοιάζεσαι. Κουράγιο θα κάνουμε, τόσο η αφοσιωμένη και πολυβασανισμένη Ανδριάννα σου, όσο και τα αγαπημένα σου παιδιά, Βάκης και Μαίρη, αλλά και εμείς, οι φίλοι σου και τα' αδελφία σου, τον αιφνίδιο χαμό σου θα τον αντιμετωπίσουμε με το δικό σου μεγαλείο. Καλό σου ταξίδι αγαπημένε μου ΦΙΛΕ.

Βασίλης Βενέτης
Δικηγόρος
Τ. Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου
Πειραιώς

Αθανάσιος Σούλας,
Εισαγγελέας Α.Π. Ε.Τ.

Στις 13-9-2002 απεβίωσε ο πρώην Εισαγγελέας του Α.Π. Αθανάσιος Ι.Σιούλας. Ο πρώην πρόεδρος του Α.Π. κ. Βασίλειος Κόκκινος εκφώνησε τον πιο κάτω επικήδειο:

Προπέμπουμε σήμερα προς την αιωνιότητα τον επίτιμο Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Αθανάσιο Ιωάν. Σιούλα. Ο εκλιπών γεννήθηκε στην Αθήνα, αλλά από γονείς Μακεδονικής καταγωγής για την οποία ήταν δικαίως υπερήφανος. Ο πατέρας του διακεκριμένος Φιλόλογος Καθηγητής ήταν μακεδονομάχος και είχε καταδικαστεί σε θάνατο από Βουλγαρικό στρατοδικείο. Σπούδασε νομικά και μετά διέτη δικηγορία εισήλθε στο δικαστικό κλάδο δια διαγωνισμού. Από τα πρώτα έτη της υπηρεσιακής του σταδιοδρομίας απέσπασε τη βαθύτατη εκτίμηση και συμπάθεια όλων των συναδέλφων του και των προϊσταμένων του, μεταξύ των οποίων και ο εξέχων δικαστής των μεταπολεμικών γενεών Ιωάννης Παπαδόπουλος, που διετέλεσε πολλά χρόνια Πρόεδρος του. Είχε σπάνια ψυχικά και πνευματικά προσόντα. Διακρινόταν για την ευσυνειδησία, την ακεραιότητα, την επιμέλεια, το σθένος, το απροσωπώληπτο και την ευθυκρισία.

Ως άνθρωπος ήταν μελίχιος ήρεμος και βαθυστόχαστος, με μόνιμο το μειδίαμα της καλοσύνης και φιλικής διαθέσεως, το οποίο σπανίως έχανε, μόνον όταν η απρέπεια και η κακότητα των ανθρώπων τον εξόργιζαν. Είχε πάντοτε φιλοσοφική διάθεση και ένα σπινθηροβόλο χιούμορ. Η επικοινωνία με το Θανάση Σιούλα ήταν μια πνευματική απόλαυση και η φιλία του εξαιρετική εύνοια τύχης.

Ως Πρωτοδικής έτυχε εκπαιδευτικής άδειας και φοίτησε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Κολωνίας επί δύο έτη. Η μόρφωσή του, η εντιμότητά του, η ευσυνειδησία του και το ήθος του τον επέβαλαν ταχύτατα στην κοινή συνείδηση δικαστών και δικηγόρων, όπου υπηρέτησε. Διετέλεσε Προϊστάμενος του Ειρηνοδικείου Αθηνών ως Πρωτοδικής και του Εφετείου Αθηνών ως Αρεοπαγίτης. Προήχθη κατ' απόλυτο εκλογή σε όλους του βαθμούς, μέχρι και του βαθμού του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, λειτούργημα το οποίο τίμησε από το 1993 έως τον Ιούνιο του 1996. Παρά τις αντιξοότητες της εποχής παρέμεινε όρθιος και άκαμπτος στο χειρισμό σημαντικών υποθέσεων, με πολιτικές επιπτώσεις παρά τις εναντίον του επιθέσεις. Ο Θανάσης δεν είχε τίποτα να σκεφθεί εκτός από τις δικογραφίες του. Για όλα φρόντιζε η Μαρία. Πάντοτε στοργική και ακούραστη.

Ενώπιον του Θεού τα αξιώματά και οι διακρίσεις δεν έχουν καμιά αξία. Καθένας δε κρίνεται κατά τα έργα του και τον τρόπο με τον οποίο διαχειρίστηκε το αξίωμά του «ως δώρημα τέλειο άνωθεν εστί καταβαίνον». Και ο Θανάσης Σιούλας διαχειρίστηκε πάντοτε τα αξιώματά που του εμπιστεύθηκε η Πολιτεία με ακεραιότητα, ευσυνειδησία, μετριοπάθεια, μεγαλοψυχία και ανθρωπιά.- Ο θάνατός του στερεί την ελληνική κοινωνία μιας προικισμένης με πολλά προσόντα προσωπικότητας και πολλούς από εμάς ενός εκλεκτού φίλου.- Χαιρολογώντας ρωτούσε συχνά ποιος από τους δύο μας θα νεκρολογήσει τον άλλον. Η μοίρα επεφύλαξε σε μένα το οδυνηρό αυτό χρέος.- Ο Θανάσης αποχώρησε από τη ζωή κλείνοντας τα μάτια του γαλήνια και ανώδυνα ως καλός και πιστός χριστιανός που ήταν. Αυτό ας είναι παρηγοριά για τη σύζυγό του και όσους τον αγαπούσαν.- Πάντοτε τον απασχολούσε το μεγάλο ερώτημα κάθε σκεπτόμενου ανθρώπου. Πόθεν ο άνθρωπος, διατί έρχεται στην ύπαρξη και που κατευθύνεται μετά από αυτή; Ήδη στο ερώτημα αυτό έχει λάβει την αδιάφευση απάντησης.

- Ας είναι αιώνια η μνήμη σου αγαπητέ και εκλεκτέ φίλε Θανάση και ελαφρύ το χόμα της Αττικής που θα σε σκεπάσει.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΤΑ Μ.Μ.Ε

«Εξακολουθεί να παρατηρείται το φαινόμενο στις μεζονος κοινωνικού ή – κατ' ακρίβεια – τηλεοπτικού ενδιαφέροντος περιπτώσεις τέλεσης εγκλημάτων οι κατηγορούμενοι να βιντεοσκοπούνται και να φωτογραφίζονται κατά την προσαγωγή τους ενώπιον των δικαστικών (εισαγγελικών) ή αστυνομικών αρχών, χωρίς τη ρητή συναίνεση του διωκόμενου, παρά την ευθεία απαγόρευση του νόμου (άρθρο 35 παρ.4 Ν.2172/93), που τιμωρεί την πράξη (όσων βιντεοσκοπούν ή φωτογραφίζουν) με ποινή φυλάκισης μέχρι δύο (2) ετών και χρηματική ποινή.

Πέραν όμως των προεκτεθέντων, το ανωτέρω φαινόμενο προσβάλλει βασικές αρχές της «δίκαιης δίκης» και μάλιστα το «τεκμήριο αθώτητας» κάθε κατηγορούμενου (άρθρο 6 παρ.2 της ΕΣΔΑ – Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου»), αλλά και υποβαθμίζει το νομικό μας πολιτισμό.

Περαιτέρω, εξάλλου, η δημόσια θέαση από τηλεόρασεως του κατηγορούμενου (αθώου ή ένοχου) αποτελεί ένα είδος «άτυπης ποινής», που όμως έχει βαρύτερες γι' αυτόν επιπτώσεις και - πολλές φορές –σημαδεύει ανεξίτηλα την υπόλοιπη ζωή του. Δεν είναι υπερβολή εάν λεχθεί ότι σε αρκετές περιπτώσεις ο δημόσιος διασυρμός που υφίσταται ο δράστης υπερβαίνει σε βαρύτητα την ποινή που τελικά του επιβάλλεται από το δικαστήριο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ
ΑΥΤΟΥΣ

Αφού λάβαμε υπόψη και τις διατάξεις των άρθρων 13 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και 9 του Ν.

1756/88 (Κωδ.Οργαν.Δικαστηρίων), **παραγγέλουμε και προαναγγέλουμε τα' ακόλουθα:**

Οι αστυνομικοί υπάλληλοι που συνοδεύουν και φρουρούν τους διωκόμενους (ή υπό δίωξη) κατηγορουμένους ενώπιον των εισαγγελικών ή άλλων δικαστικών ή αστυνομικών αρχών θα έχουν ως εκ του νόμου επιβαλλόμενο καθήκον και **την επ' αυτοφώρω σύλληψη** κάθε προσώπου που βιντεοσκοπεί, κινηματογραφεί, φωτογραφίζει ή αποπειράται να προβεί στις ενέργειες αυτές, σε βάρος του κατηγορουμένου που δεν συναινεί ρητά, καθώς **και την κατάσχεση** των οικείων μηχανημάτων.

Σε περίπτωση κατά την οποία η αστυνομική δύναμη δεν επαρκεί τόσο για την φρούρηση των προσαγόμενων, όσο και για τη σύλληψη όσων παρ'ανόμως βιντεοσκοπούν ή φωτογραφίζουν τους κατηγορούμενους, θα πρέπει να προβλέπεται ανάλογη αριθμητική ενίσχυση, με ευθύνη των αρμόδιων αστυνομικών διοικητών.

Σε περίπτωση μη εφαρμογής και εκτέλεσης των προαναφερθέντων, οι αστυνομικοί συνοδοί – φρουροί των προσαγόμενων κατηγορουμένων, καθώς και οι διοικητές αυτών – πέραν των όποιων πειθαρχικών ευθυνών τους – θα ελέγχονται εκ μέρους μας και ποινικώς.

Η παρούσα να κοινοποιηθεί στις αστυνομικές διευθύνσεις της περιφέρειάς μας και περαιτέρω στα αστυνομικά τμήματα αυτών.

Ο Προϊστάμενος
Της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών
Σωτήριος Μπάγιας
Αντεισαγγελέας Εφετών

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. της ΕΝΩΣΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ με αφορμή τις αντιδράσεις μερίδος των Μ.Μ.Ε., Αλλά και άλλων προσώπων, μετά την έκδοση του βουλευματος του Συμβουλίου Εφετών Αιγαίου για την υπόθεση του ναυαγίου του πλοίου «ΣΑΜΙΝΑ» ανακοινώνει τα εξής:

1. Το δικαιοδοτικό έργο ανήκει στους δικαστικούς λειτουργούς και δεν θα επιτρέψουμε ποτέ να μοιρασθούμε το καθήκον αυτό με άλλους παράγοντες.
2. Το ορθό ή μη μιας δικαστικής απόφασης ελέγχεται δικονομικά με την άσκηση ενδίκων μέσων.
3. Η κριτική είναι αποδεκτή και χρήσιμη αρκεί να στηρίζεται σε γνώση των στοιχείων του φακέλου και όλες τις νομικές παραμέτρους μιας υπόθεσης. Αντίθετα, κριτική που στηρίζεται αποκλειστικά σε «συναισθηματικά επιχειρήματα», όχι μόνον δεν προσφέρει κάτι θετικό, αλλά αντιθέτως δημιουργεί στο κοινό πεπλανημένες εντυπώσεις.
4. Καταδικάζουμε ως απαράδεκτη και υβριστική για την Δικαιοσύνη την άποψη που διατυπώθηκε ότι η συγκεκριμένη κρίση των δικαστικών λειτουργών του Εφετείου Αιγαίου προκλήθηκε από πολιτικές παρεμβάσεις.
5. Επισημαίνουμε ως ιδιαίτερα αρνητικό το γεγονός να γίνονται δημόσια δηλώσεις από πρόσωπα που άσκησαν δικαστικά καθήκοντα σε μια υπόθεση, σε βάρος συναδέλφων τους δικαστικών λειτουργών, που εξέφρασαν διαφορετική άποψη κατά την άσκηση του δικαιοδοτικού τους έργου και καλούμε τα αρμόδια υπηρεσιακά όργανα να αντιμετωπίσουν άμεσα το πρωτοφανές αυτό γεγονός.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΡΚΗΣ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΕΦΕΤΩΝ

Ο ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΥΖΑΚΙΤΗΣ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ-ΕΙΡΗΝΗ-ΑΝΑΠΤΥΞΗ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΦΩΤΙΟΥ ΜΑΚΡΗ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΕΦΕΤΩΝ, ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΘΕΜΑ: Η Βαλκανική Ομοσπονδία Νομικών [Β.Ο.Ν.]-πυξίδα ενός ανθρωπιστικού διακίου στα Βαλκάνια

1- Η έλευση της 3ης χιλιετίας σηματοδοτείται με τα εξής τρία βαρυσήμαντα και καθοριστικά κοσμολογικά γεγονότα

1 Από την πτώση του τείχους του Βερολίνου που σήμανε και τη χρεοκοπία των διάφορων ιδεολογιών,

2) Από την εδραίωση της αντίληψης ότι η επίλυση των διεθνών διαφορών για να έχει διαχρονική αξία πρέπει να γίνεται με ειρηνικά μέσα, [το διάλογο, την προσφυγή σε ανεξάρτητες αρχές, κλπ], και μέσα στα πλαίσια του διεθνούς δικαίου, και

3) Από την αποκρυστάλλωση της αντίληψης ότι η ευόδωση της ελπίδας για την κατάκτηση της ειρήνης και της ευημερίας πρέπει να έχει ως κρηπίδιωμα τις αρχές που διασφαλίζουν την ανθρωπινή αξιοπρέπεια και τα βασικά δικαιώματα του ανθρώπου. Διότι τα ανθρώπινα δικαιώματα υπάρχουν πριν και πέρα από τα κράτη, όπως διακηρύχθηκε

Οι ενδημούσες κοινωνικές πληγές της ανεργίας, της φτώχειας, της αδικίας και της μισαλλοδοξίας αποτελούν την θριαλλίδα της κοινωνικής διαταραχής και της κοινωνικής απορρύθμισης.

Από τη χαρηνή της ιστορίας οι άνθρωποι με διορατικότητα υπεραμύνθηκαν είτε με τη μορφή των θρησκευτικών δοξασιών είτε με τη μορφή των φιλοσοφικών στοχασμών στην αρχή της ισοτήτας και στην αρχή του σεβασμού της αξίας του ανθρώπου. Θρησκευτικοί ηγέτες και βαθυστόχαστοι διανοητές κήρυξαν την ισότητα των ανθρώπων, χωρίς διάκριση φυλής, φύλλου, γλώσσας και θρησκείας, διδάσκοντας ότι όλοι είμαστε παιδιά του ίδιου θεού και ότι συνδεόμαστε μεταξύ μας με αδελφικούς δεσμούς.

2 - Κατά την τελευταία 50ετία του 20ού αιώνα από τις ιδεολογικές διαμάχες, διεργασίες, ανακατατάξεις και διάφορους προσανατολισμούς προήλθαν τα κατωτέρω τέσσερα διεθνή νομικά κείμενα, που φωτοδοτούν την πορεία των λαών της υφής και της Ευρώπης. Είναι οι πνευματικοί καρποί και η πολύτιμη παρακαταθήκη της πολύπαθης και ταλαιπωρημένης γενιάς που έφυγε.

Α) Σε παγκόσμιο επίπεδο

1) Πρώτον, η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου,

[Ο.Δ.Δ.Α], που ψηφίστηκε το 1948 από τη Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε. η οποία αποτέλεσε το εναρκτήριο λάκτισμα για την υπογραφή άλλων ειδικευμένων σχετικών διεθνών Συμφώνων και Πρωτοκόλλων.

Με τη διεθνή αυτή διακήρυξη ο ξεχασμένος άνθρωπος του 20ού αιώνα έκανε την εμφάνισή του στη διεθνή σκηνή και αναγνωρίστηκε ως δέκτης δικαιωμάτων και ελευθεριών με διεθνή αναγνώριση.

2) Δεύτερον, η σύσταση και λειτουργία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου [Δ.Π.Δ], Από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 1998.

Με την ίδρυση του Δ.Π.Δ. δρομολογείται η κατάργηση των προβληματικών και ευκαιριακών διεθνών ποινικών δικαστηρίων, όπως τα δικαστήρια που συστήθηκαν για εγκλήματα στην Γιουγκοσλαβία και στην Ρουάντα. Το δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να δικάζει τα διεθνή εγκλήματα 1) της γενοκτονίας, 2) τα στρεφόμενα κατά της ανθρωπότητας, 3)του πολέμου και 4)της επίθεσης.

Β) Σε Ευρωπαϊκό επίπεδο.

1) Τρίτο, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου [Ε.Σ.Δ.Α], που ψηφίστηκε στη Ρώμη το 1950 από το Συμβούλιο της Ευρώπης, και τα 11 πρωτόκολλα που τη συμπληρώνουν.

2)-Τέταρτο, το Καταστατικό του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου [Ε.Δ.Δ.Α], που υπογράφηκε στη Ρώμη το 1998 σε αντικατάσταση της Επιτροπής Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του Συμβουλίου της Ευρώπης. Το Ε.Δ.Δ.Α. άρχισε να λειτουργεί με έδρα το Στρασβούργο και έχει δικαιοδοσία να δικάζει παραβάσεις ατομικών δικαιωμάτων κατόπιν διακρατικής ή ατομικής προσφυγής.

Με τις διεθνείς αυτές συμβάσεις συνάφθηκε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο μεταξύ του ατόμου και της διεθνούς και Ευρωπαϊκής προστασίας των βασικών δικαιωμάτων του.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα αναγνωρίστηκαν ως οικουμενικά και αδιαίρετα και τα Ευρωπαϊκά κράτη ανέλαβαν την υποχρέωση να τα κατοχυρώνουν με την εσωτερική τους νομοθεσία και να εγγυηθούν την αποτελεσματική προστασία τους.

Η παγκόσμια διάσκεψη της Βιέννης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, το 1993, επιβεβαίωσε τον οικουμενικό

και αδιαίρετο χαρακτήρα όλων των δικαιωμάτων του ανθρώπου

Η προστασία πλέον των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί το στόχο των εθνικών και διεθνών νομοθεσιών και την πεμπτοσύνη των κανόνων τους.

3 - Στη Βαλκανική χερσόνησο

Η συνιστώμενη σήμερα Μ.Κ.Ο. Ομοσπονδία Βαλκανικών Νομικών έχει σκοπό να συμβάλει στον αγώνα των Βαλκανικών λαών για την κατάκτηση, την απόλαυση και την προώθηση της προστασίας των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων του.

Στο πολύπλευρο και επαινετό αυτόν αγώνα η Ομοσπονδία θα διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο.

Θα αποτελέσει την έπαλξη των προσπαθειών των λαών για την εδραίωση της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και τη δημοκρατική οργάνωση της πολιτείας.

Οι διεθνείς διακηρύξεις για δικαιώματα να μη μείνουν χάρτινες υποσχέσεις και απλά ευχολόγια.

Με διαβαλκανικές συναντήσεις, κοινές συσκέψεις και δράσεις να εξανεμισθούν οι άγονες αντιπαραθέσεις και να ωριμάσει η πίστη για την ακώλυτη απόλαυση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών από όλους χωρίς διακρίσεις και εκπτώσεις.

Έτσι, οι Βαλκάνιοι νομικοί δεν θα απέχουν από τα τεκταινόμενα. Δε θα μείνουν αδιάφοροι στις κατάφωρες παραβάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Θα αγωνισθούν ως ανυποχώρητοι κήρυκες της αρετής, της δικαιοσύνης και των αιώνιων αξιών.

Θα αγωνισθούν ενάντια στην ατομοκρατία, την τεχνοκρατία και την οικονομίστικη ιδεολογία, που περισφίγγουν ασφυκτικά τον σύγχρονο άνθρωπο και του στειρεύουν τις χαρές της ζωής.

Θα εναντιωθούν στις κατάφωρες παραβάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θα τις στηλιτεύουμε, ώστε να εκλείψουν τα βασανι-

στήρια, οι ανέντιμες δίκες και οι αυθαίρετες φυλακίσεις και εκτελέσεις.

Να απαλειφθεί η αστυνομική θηριωδία, η κακομεταχείριση των κρατουμένων και η κράτηση όσων, καταδικασμένοι για θρησκευτικούς και ιδεολογικούς λόγους, ζητούν πολιτικό άσυλο.

Να οργανώσουμε μέτωπο κατά της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ταπεινώσεως του ανθρώπου

Η δικαιοσύνη, τα εθνικά και υπερεθνικά θεσμικά όργανα, να αποτελέσουν ασπίδα προστασίας του ανθρώπου εναντίον του βαρβαρισμού και της εξαθλιώσεως.

Να τερματισθεί ο φόβος για τη ζωή και την αξιοπρέπεια, να εξαλειφθεί η υποβόσκουσα προκατάληψη, μισαλλοδοξία και αδράνεια.

Η κοινωνία να καταστεί ανεκτικότερη και δικαιότερη. Να ενστερνισθούμε τον πολυπολιτισμικό χαρακτήρα της Βαλκανικής χερσονήσου.

Η έμφαση στο ανθρωπινό στοιχείο ως θεμέλιος λίθος της Διαβαλκανικής Ομοσπονδίας δεν αποτελεί μιαν απλή συναισθηματική διακήρυξη προθέσεων, αλλά μία προσεκτικά σχεδιασμένη κατευθυντήρια γραμμή της πολιτικής μας. Διότι όπως διακήρυσεν ο μεγάλος ποιητής της ελληνικής αρχαιότητας ο Πίνδαρος, «βάθρο πολιών ασφαλές δίκαιον», που σημαίνει ότι θεμέλιο των Πολιτειών είναι η ασφαλής, η αποτελεσματική και η εμπνέουσα εμπιστοσύνη δικαιοσύνη.

4 - Τέλος, στόχος μας να είναι η εμπέδωση των αξιών της δημοκρατίας, η διεύρυνση των δημοκρατικών θεσμών και η ισχυροποίησή τους, η αλληλεγγύη και η αλληλοκατανόηση μεταξύ των εθνών, και η ενδυνάμωση των δεσμών φιλίας και συνεργασίας με απώτερο έπαθλο την κοινωνική ευημερία της περιοχής μας. Αυτό είναι το όραμά μας. Και είναι γνωστό ότι - Άνθρωπος που δεν οραματίζεται σημαίνει άνθρωπο που δεν έχει μάθει να αγωνίζεται -.

Σύσταση Βαλκανικής Ομοσπονδίας Νομικών

Κατά το διήμερο της 20ής και 21ης του περασμένου Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην Καστοριά το 2ο διαβαλκανικό συνέδριο νομικών « Δικαιοσύνη-Ειρήνη-Ανάπτυξη ».Είχε προηγηθεί προηγουμένως το πρώτο Συνέδριο που έλαβε χώρα στην Πάτρα στις 10 και 11 Μαΐου 2002 και ολοκληρώθηκε στην ιερή γή της Αρχαίας Ολυμπίας την 12η του ίδιου μήνα. Και τα δυο συνέδρια διοργανώθηκαν από τη ΚΕΑΔΕΑ [Κίνηση για την Ειρήνη, τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, την Επικοινωνία και την Ανάπτυξη], υπό την αιγίδα του Υπουργού Δικαιοσύνης. Σκοπός του μεν 1ου Συνεδρίου ήταν η διαπίστωση της αναγκαιότητας της σύστασης της Ομοσπονδίας Βαλκάνιων Νομικών, του δε 2ου η υπογραφή του καταστατικού της Ομοσπονδίας. Και στο δυο συνέδρια έλαβαν μέρος το σύνολο του νομικού κόσμου των Βαλκανικών χωρών,[δικαστές, συνταγματολόγοι, δικηγόροι, ακαδημαϊκοί κλπ.]. Αναπτύχθηκαν εισηγήσεις υψηλού επιστημονικού επιπέδου με σωρεία σημαντικών προτάσεων. Το πρώτο συνέδριο κατέληξε στη διακήρυξη της Πάτρας που αναγνώστηκε στο ιερό χώρο της Αρχαίας Ολυμπίας στις 12-5-02. Με τη διακήρυξη αυτή οι Βαλκάνιοι νομικοί αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα της σύστασης της Ομοσπονδίας στη Βαλκανική χερσόνησο και αποφασίζουν να συνέλθουν σε δεύτερο συνέδριο στην παραλίμνια πόλη της Καστοριάς για την υπογραφή του σχετικού καταστατικού. Η υπογραφή του καταστατικού έγινε τη δεύτερη ημέρα του 2ου αυτού συνεδρίου από τους εκπροσώπους 40 περίπου νομικών ενώσεων, που προερχόντουσαν από εννέα (9) Βαλκανικά κράτη. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι κατά την υπογραφή του παρίσταντο και οι Υπουργοί Δικαιοσύνης των Χωρών τους.

Σκοπός της Ομοσπονδίας τάχθηκε η συμβολή των νομικών στην ομαλότερη λειτουργία των δημοκρατικών πολιτευμάτων και στην εμπέδωση στην περιοχή τους του κράτους δικαίου που θα διασφαλίζει την ανθρωπινή δικαιοσύνη και την ανθρωπινή αξιοπρέπεια, στόχοι που θα επιτευχθούν ευχερέστερα με τη διαβαλκανική συνεργασία, την επικοινωνία και την αλληλοεκτίμηση.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης βρίσκεται στο στάδιο επεξεργασίας το σχέδιο νόμου «Τροποποιήσεις διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις, που καταρτίσθηκε από ομάδα εργασίας με επικεφαλής τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου κ. Γεώργιο Κάππο. Με το σχέδιο αυτό επιχειρείται να επιταχυνθεί και εκλογικευθεί η ποινική δίκη σε όλα τα στάδια της. Το Δ.Σ. της Ένωσης κρίνει κατ' αρχάς θετικές τις ρυθμίσεις, που συμβάλλουν στην επιτάχυνση της ποινικής δίκης, και επιφυλάσσεται να εκφράσει τις παρατηρήσεις αλλή και προτάσεις του για περαιτέρω βελτίωση των ρυθμίσεων. Όμως υπάρχει μια συγκεκριμένη ρύθμιση, που μας βρίσκει εντελώς

αντίθετους, μετά από έρευνα που ενεργήσαμε, σχετικά με τις παρενέργειες που θα προκαλέσει η τυχόν υιοθέτησή της. Είναι η διάταξη του άρθρου 20 του σχεδίου, σχετική με τον τρόπο περάτωσης της κυρίας ανάκρισης από το Συμβούλιο εφετών, θα προκαλέσει λειτουργικό αδιέξοδο και εξαιρετική επιβάρυνση των δικαστικών λειτουργιών του δεύτερου βαθμού (αντιεισαγγελέων εφετών και εφετών). Το Δ.Σ. θα εκφράσει και προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης την αντίθεσή του με βάση συγκεκριμένα αριθμητικά δεδομένα, αλλή και θα προτείνει λύση, προκειμένου να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος σκοπός της επιτάχυνσης του ρυθμού της ποινικής διαδικασίας.

ΝΕΟΙ ΝΟΜΟΙ

Παρατίθενται οι διατάξεις του εξαιρετικής σημασίας Ν. 3064/2002 που επέφερε πλείστες όσες τροποποιήσεις στο κεφάλαιο του Π.Κ. που αφορά τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας, προκειμένου να ενημερωθούν οι συνάδελφοι. Ο Νόμος δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ/Α/248/15-10-02.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3064/2002 ΜΕΡΟΣ Α'

Άρθρο 1

Μετά το άρθρο 323 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 323Α που έχει ως εξής:

«Άρθρο 323Α. Εμπορία ανθρώπων.

1. Όποιος με τη χρήση βίας, απειλής ή άλλου εξαναγκαστικού μέσου ή την επιβολή ή κατάχρηση εξουσίας προσλαμβάνει, μεταφέρει ή προωθεί εντός ή εκτός της επικράτειας, κατακρατεί, υποθάλλει, παραδίδει με ή χωρίς αντάλλαγμα σε άλλον ή παραλαμβάνει από άλλον πρόσωπο με σκοπό την αφαίρεση οργάνων του σώματός του ή για να εκμεταλλευθεί ο ίδιος ή άλλος την εργασία του, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως πενήντα χιλιάδων ευρώ.

2. Με την ποινή της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται ο υπαίτιος αν, για να επιτύχει τον ίδιο σκοπό, αποσπά τη συναίνεση προσώπου με τη χρήση απατηλών μέσων ή το παρασύρει, εκμεταλλευόμενος την ευάλωτη θέση του, με υποσχέσεις, δώρα, πληρωμές ή παροχή άλλων ωφελημάτων.

3. Όταν εν γνώσει δέχεται την εργασία προσώπου το οποίο τελεί υπό τις συνθήκες που περιγράφονται στις παραγράφους 1 και 2 τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.

4. Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ τιμωρείται ο υπαίτιος σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, αν η πράξη:

- α) στρέφεται κατά ανηλίκου,
- β) τελείται κατ' επάγγελμα,
- γ) τελείται υπό υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη ή
- δ) είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος.

5. Όποιος χρησιμοποιεί τα μέσα των παραγράφων 1 και 2 για να στρατολογήσει ανήλικο με σκοπό τη χρησιμοποίησή του σε ένοπλες συγκρούσεις τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή περίπου χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ».

Άρθρο 2

Το άρθρο 338 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 338. Κατάχρηση σε ασέλγεια.

1. Όποιος με κατάχρηση της παραρροσύνης άλλου ή της από οποιαδήποτε αιτία προερχόμενος ανικανότητάς του να αντισταθεί, ενεργεί επ' αυτού εξώγαμη συνουσία ή παρά φύση ασέλγεια τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

2. Όποιος με κατάχρηση των παρράπων καταστάσεων ενεργεί άλλη ασελή πράξη σε πρόσωπο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών».

Άρθρο 3

Το άρθρο 340 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 340. Γενική διάταξη. Αν κάποια από τις πράξεις των άρθρων 336, 338 και 339 είχε ως συνέπεια το θάνατο του παθόντος επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη».

Άρθρο 4

Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 344 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Στις περιπτώσεις των άρθρων 337 και 341 για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση».

Άρθρο 5

Στο άρθρο 348 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται τρίτη παράγραφος που έχει ως εξής:

«3. Όποιος κατ' επάγγελμα ή από κερδοσκοπία επιχειρεί να διευκολύνει, έστω και συγκαλυμμένα, με τη δημοσίευση αγγελίας, εικόνας, αριθμού τηλεφωνικής σύνδεσης ή με τη μετάδοση ηλεκτρονικών μηνυμάτων ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο την ασέλγεια με ανήλικο τιμωρείται με φυλάκιση και με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ».

Άρθρο 6

Μετά το άρθρο 348 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 348Α που έχει ως εξής:

«Άρθρο 348Α. Πορνογραφία ανηλίκων.

1. Όποιος από κερδοσκοπία παρασκευάζει, κατέχει, προμηθεύεται, αγοράζει, μεταφέρει, διακινεί, διαθέτει, πωλεί ή θέτει με οποιονδήποτε τρόπο σε κυκλοφορία πορνογραφικό υλικό τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ.

2. Πορνογραφικό υλικό κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου συνιστά κάθε περιγραφή ή πραγματική ή εικονική αποτύπωση, σε οποιονδήποτε υλικό φορέα, του σώματος ανηλίκου που αποσκοπεί στη γενετήσια διέγερση, καθώς και η καταγραφή ή αποτύπωση, σε οποιονδήποτε υλικό φορέα, πραγματικής, προσποιητής ή εικονικής ασελγούς πράξης που ενεργείται για τον ίδιο σκοπό από ή με ανήλικο.

3. Αν κάποια από τις πράξεις της πρώτης παραγράφου αφορά πορνογραφικό υλικό που συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της πνευματικής αδυναμίας, της κουφότητας ή της απειρίας ανηλίκου ή με την άσκηση σωματικής βίας κατ' αυτού, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ και αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή εκατό χιλιάδων έως πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ».

Άρθρο 7

Το άρθρο 349 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 349. Μαστροπεία.

«1. Όποιος για να εξυπηρετήσει την ακολασία άλλων προάγει ή εξωθεί στην πορνεία ανήλικο ή υποθάλλει ή διευκολύνει την πορνεία ανηλίκων τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως πενήντα χιλιάδων ευρώ.

2. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ τιμωρείται ο υπαίτιος, αν το έγκλημα τελέστηκε: α) εναντίον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε ετών, β) με απιτηλά μέσα, γ) από τον ανιόντα συγγενή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή από θετό γονέα, σύζυγο, επίτροπο ή από άλλον στον οποίο έχουν εμπιστευθεί τον ανήλικο για ανατροφή, διδασκαλία, επίβλεψη ή φύλαξη, έστω και προσωρινή, δ) από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στη πράξη.

3. Όποιος κατ' επάγγελμα ή από κερδοσκοπία προάγει στην πορνεία γυναίκες τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δεκαοκτώ μηνών και με χρηματική ποινή. Η τέλεση της πρά-

ξης από υπάλληλο, ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, συνιστά επιβαρυντική περίπτωση».

Άρθρο 8

Το άρθρο 351 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 351. Σωματεμπορία. 1. Όποιος με τη χρήση βίας, απειλής ή άλλου εξαναγκαστικού μέσου ή την επιβολή ή κατάχρηση εξουσίας προσλαμβάνει, μεταφέρει ή προωθεί εντός ή εκτός της επικράτειας, κατακρατεί, υποθάλλει, παραδίδει με ή χωρίς αντάλλαγμα σε άλλον ή παραλαμβάνει από άλλον πρόσωπο με σκοπό να προβεί ο ίδιος ή άλλος στη γενετήσια εκμετάλλευσή του τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως πενήντα χιλιάδων ευρώ.

2. Με την ποινή της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται ο υπαίτιος, αν, για να πετύχει τον ίδιο σκοπό, αποσπά τη συναίνεση προσώπου με τη χρήση απατηλών μέσων ή το παρασύρει, εκμεταλλευόμενος την ευάλωτη θέση του με υποσχέσεις, δώρα, πληρωμές ή παροχή άλλων ωφελημάτων.

3. Όποιος εν γνώσει ενεργεί ασελή πράξη με πρόσωπο το οποίο τελεί υπό τις συνθήκες που περιγράφονται στις παραγράφους 1 και 2 τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.

4. Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ τιμωρείται ο υπαίτιος σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, αν η πράξη:

- α) στρέφεται κατά ανηλίκου ή συνδέεται με την πνευματική αδυναμία ή την κουφότητα του παθόντος,
- β) τελέστηκε από ένα από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 349,
- γ) συνδέεται με την παράνομη είσοδο, παραμονή ή έξοδο του παθόντος από τη χώρα,
- δ) τελείται κατ' επάγγελμα,
- ε) τελείται από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη ή
- στ) είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος.

5. Αν κάποια από τις πράξεις της πρώτης και δεύτερης παραγράφου είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο του παθόντος επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.

6. Η κατά τις προηγούμενες παραγράφους γενετήσια εκμετάλλευση συνιστάται στην επιχείρηση από κερδοσκοπία οποιασδήποτε ασελγούς πράξης ή στη χρησιμοποίηση από κερδοσκοπία του σώματος, της φωνής ή της εικόνας προσώπου για την πραγματική ή προσποιητή επιχείρηση τέτοιας πράξης ή για την παροχή εργασίας ή υπηρεσιών που αποσκοπούν στη γενετήσια διέγερση».

Άρθρο 9

Μετά το άρθρο 351 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 351Α που έχει ως εξής:

«Άρθρο 351Α. Ασέλγεια με ανήλικο έναντι αμοιβής.

1. Η ασελή πράξη με ανήλικο που τελείται από ενήλικο με αμοιβή ή με άλλα υλικά ανταλλάγματα ή η ασελή πράξη μεταξύ ανηλίκων που προκαλείται από ενήλικο με τον ίδιο τρόπο και τελείται ενώπιον αυτού ή άλλου ενηλίκου τιμωρείται ως εξής:

α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δέκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή εκατό χιλιάδων έως πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ,

β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δέκα, όχι όμως και τα δεκαπέντε έτη, με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ και

γ) αν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως πενήντα χιλιάδων ευρώ.

Κατά την επιμέτρηση της ποινής δεν εφαρμόζεται το άρθρο 83 στοιχείο ε'.

2. Η κατά συνήθεια τέλεση της πράξης από τον ενήλικο σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο συνιστά επιβαρυντική περίπτωση.

3. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο του παθόντος επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη».

Άρθρο 10

Η παράγραφος 2 του άρθρου 353 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Όποιος εν γνώσει προσβάλλει βάνουσα την αιδω άλλου με ακόλαστη πράξη που ενεργείται ενώπιον του τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι έξι μηνών ή με χρηματική ποινή. Αν η πράξη του προηγούμενου εδαφίου ενεργείται ενώπιον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε ετών τιμωρείται με φυλάκιση. Για την ποινική δίωξη των πράξεων αυτής της παραγράφου απαιτείται έγκληση».

Άρθρο 11

1. Στο άρθρο 350 του Ποινικού Κώδικα και μετά τη φράση «τιμωρείται με φυλάκιση έξι μηνών μέχρι τριών ετών» προστίθεται, μετά από κόμμα, η φράση «αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί για άλλη βαρύτερη αξιόποινη πράξη».

2. Το στοιχείο η' του άρθρου 8 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«η) πράξη δουλεμπορίας, εμπορίας ανθρώπων, σωματεμπορίας ή ασέλγειας με ανήλικο έναντι αμοιβής».

3. Στον κατάλογο των κακουρημάτων που απαριθμούνται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα μετά τη φράση «323 (εμπόριο δούλων)» προστίθεται η φράση «323Α (εμπορία ανθρώπων)». Επίσης μετά τη φράση «339 (αποπλάνηση παιδιών)» προστίθεται μεταξύ κομμάτων η φράση «348Α (πορνογραφία ανηλίκων), 351 (σωματεμπορία), 351Α (ασέλγεια με ανήλικο έναντι αμοιβής)».

4. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα μετά τη φράση «τιμωρείται» προστίθεται μεταξύ κομμάτων η φράση «αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί για άλλη βαρύτερη αξιόποινη πράξη».

5. Στο στοιχείο α' του άρθρου 1 του Ν. 2331/1995 (ΦΕΚ 173Α'), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ακδ' που έχει ως εξής:

«ακδ) Τα κακουρήματα που προβλέπονται στα άρθρα 323Α και 351 του Ποινικού Κώδικα».

6. Η έκδοση τελεσίδικης καταδικαστικής απόφασης για κάποια από τις πράξεις των άρθρων 348Α, 349 και 351 του Ποινικού Κώδικα που τελέστηκε σε κατάσταση ή επιχείρηση γνωστοποιείται, με μέριμνα της αρμόδιας εισαγγελικής αρχής, στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευσή της. Ο τελευταίος υποχρεούται μέσα σε ένα μήνα από τη γνωστοποίηση της απόφασης να αφαιρέσει την άδεια λειτουργίας του καταστήματος ή της επιχείρησης όπου τελέστηκε το αδίκημα, για χρονικό διάστημα ενός μέχρι τριών ετών, μπορεί δε, συνεκτιμώντας και τις λοιπές περιστάσεις, να επιβάλει την οριστική αφαίρεση της άδειας λειτουργίας ή, αν τέτοια άδεια δεν προβλέπεται από το νόμο, απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας του καταστήματος ή της επιχείρησης. Μέχρις εκδόσεως

της τελεσίδικης απόφασης, απαγόρευση λειτουργίας μπορεί προσωρινά να επιβληθεί υπό τις παραπάνω προϋποθέσεις και με την ίδια διαδικασία αμέσως μετά την άσκηση ποινικής δίωξης.

7. Η παράγραφος 5 του άρθρου 53 του Ν. 2910/2001 (ΦΕΚ 91 Α') καταργείται.

8. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 73 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται, μεταξύ κομμάτων, μετά τη φράση «εκβιασμού» η φράση «πορνογραφίας ανηλίκων» και μετά τη φράση «σωματεμπορίας» η φράση «ασέλγειας με ανήλικο έναντι αμοιβής».

9. Στο στοιχείο ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν. 2734/1999 (ΦΕΚ 161 Α') μετά τη φράση «διευκόλυνση ακολασίας άλλων (άρθρο 348 Π.Κ.)» προστίθεται μεταξύ κομμάτων η φράση «πορνογραφία ανηλίκων (άρθρο 348Α Π.Κ.)» και η φράση «σωματεμπορία (άρθρο 350 Π.Κ.)» αντικαθίσταται από τη φράση «σωματεμπορία (άρθρο 351 Π.Κ.), ασέλγεια με ανήλικο έναντι αμοιβής (άρθρο 351 Α Π.Κ.)».

ΜΕΡΟΣ Β'

Άρθρο 12

Αρρωγή θυμάτων

1. Στα θύματα των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 323, 323Α, 349, 351 και 351Α του Ποινικού Κώδικα παρέχεται προστασία, η οποία αφορά ιδίως την προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της προσωπικής ή γενετήσιας ελευθερίας τους, αν υφίσταται σοβαρός κίνδυνος για τα αγαθά αυτά. Επίσης παρέχεται για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται αναγκαίο, αρωγή για τη στέγαση, τη διατροφή, τη διαβίωση, την περιθαλψη και την ψυχολογική στήριξη τους, καθώς και για την εξασφάλιση νομικού παρραστάτη και διερμηνέα. Για τους ανήλικους λαμβάνεται μέριμνα για την ένταξή τους σε προγράμματα σχετικά με την εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτισή τους. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, εντός έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται οι φορείς, τα μέσα και ο τρόπος παροχής της ως άνω προστασίας, αρωγής και μέριμνας, καθώς και κάθε σχετικό θέμα.

2. Για τα θύματα των πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, που είναι αλλοδαποί και βρίσκονται παράνομα στη χώρα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του επόμενου άρθρου, είναι δυνατόν να αναστέλλεται η απέλαση με διάταξη του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών και έγκριση του Εισαγγελέα Εφετών μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση στην ποινική δίκη κατά του υπαίτιου.

3. Οι λεπτομέρειες σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων της απέλασης κατά την προηγούμενη παράγραφο ρυθμίζονται με την απόφαση της παραγράφου 8 του άρθρου 44 του Ν. 2910/2001.

Άρθρο 13

Επαναπατρισμό

Οι αλλοδαποί που βρίσκονται παράνομα στη χώρα και είναι θύματα των προβλεπόμενων στα άρθρα 323, 323Α, 349, 351 και 351Α του Ποινικού Κώδικα εγκλημάτων, επαναπατριζονται χωρίς να θίγεται η αξιοπρέπιά τους με ασφαλή τρόπο. Αν το θύμα είναι ανήλικος, για τον επαναπατρισμό του απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου Εισαγγελέα Ανηλίκων, ύστερα από έκθεση του Επιμελητή Ανηλίκων.

Επιμέλεια

Παναγιώτης Μπρακουμάτσος